

31977D0415

L 166/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

4.7.1977

DECYZJA RADY
z dnia 3 czerwca 1977 r.
przyjmująca w imieniu Wspólnoty niektóre załączniki do Międzynarodowej konwencji dotyczącej
uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego

(77/415/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

Artykuł 1

uwzględniając zalecenie Komisji,

W imieniu Wspólnoty przyjmuje się następujące załączniki do Międzynarodowej Konwencji w sprawie uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego:

a także mając na uwadze, co następuje:

— załącznik D.1 dotyczący reguł pochodzenia, z wyjątkiem norm 7 i 8 oraz zalecenia praktycznego 10,

zgodnie z decyzją Rady 75/199/EWG z dnia 18 marca 1975 r. ⁽¹⁾ Wspólnota jest stroną Międzynarodowej Konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego;

— załącznik D.2 dotyczący dokumentów dowodowych pochodzenia, z wyjątkiem zaleceń praktycznych 3, 10 i 12,

— załącznik E.1 dotyczący tranzytu celnego,

załączniki do wymienionej Konwencji dotyczące reguł pochodzenia, dokumentów dowodowych pochodzenia, tranzytu celnego, odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego i wywozu czasowego do uszlachetniania biernego są akceptowane przez Wspólnotę; jednakże wskazane jest przyjęcie załączników dotyczących reguł pochodzenia, dokumentów dowodowych pochodzenia, odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego i wywozu czasowego do uszlachetniania biernego wraz z pewnymi zastrzeżeniami w celu uwzględnienia szczególnych wymogów unii celnej,

— załącznik E.6 dotyczący odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego, z wyjątkiem norm 19 i 34 oraz zaleceń praktycznych 5, 16, 18 i 27,

— załącznik E.8 dotyczący wywozu czasowego do uszlachetniania biernego, z wyjątkiem normy 20 i zaleceń praktycznych 3, 9 i 10.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 21.4.1975, str. 1.

Teksty powyższych załączników są załączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 czerwca 1977 r.

Komisja informuje Sekretariat Rady Współpracy Celnej o przyjęciu przez Wspólnotę załącznika dotyczącego tranzytu celnego oraz załączników dotyczących reguł pochodzenia, dokumentów dowodowych pochodzenia, odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego oraz wywozu czasowego do uszlachetniania biernego, z zastrzeżeniami określonymi w art. 1.

W imieniu Rady

D. OWEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZAŁĄCZNIK D.1

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY REGUŁ POCHODZENIA

Wstęp

Pojęcie pochodzenia towarów występuje przy wprowadzaniu w życie wielu środków, za których stosowanie odpowiedzialne są urzędy celne. Reguły stosowane w celu ustalenia pochodzenia korzystają z dwóch podstawowych kryteriów: kryterium towarów „całkowicie wytworzonych” w określonym kraju, w przypadku gdy tylko jeden kraj jest brany pod uwagę przy przyznawaniu towarowi pochodzenia, i kryterium „istotnego przetworzenia”, w przypadku gdy dwa lub więcej krajów bierze udział w produkcji towarów. Kryterium towarów „całkowicie wytworzonych” odnosi się głównie do produktów „naturalnych” i towarów całkowicie wytworzonych z tych produktów, po to, aby towary zawierające jakiegokolwiek części lub materiały przywożone lub o nieustalonym pochodzeniu były w zasadzie wyłączone z zakresu jego stosowania. Kryterium „istotnego przetworzenia” może wyrażać się różnymi metodami stosowania.

W praktyce kryterium istotnego przetworzenia może wyrażać się:

— regułą wymagającą zmiany pozycji taryfowej w określonej nomenklaturze, z wykazem wyjątków,

i/lub

— wykazem procesów wytwarzania lub uszlachetniania, nadającym lub nienadającym towarom, które zostały im poddane, pochodzenie kraju, w którym procesy te zostały dokonane,

i/lub

— regułą normy procentowej *ad valorem*, w przypadku gdy albo wartość procentowa użytych materiałów, albo procent wartości dodanej osiągnie określony poziom.

Zalety i wady tych różnych metod wprowadzania w życie, dla organów celnych i użytkowników, można podsumować następująco:

A. ZMIANA POZYCJI TARYFOWEJ

Zwyczajową metodą stosowania jest określenie ogólnej reguły, według której uzyskany produkt uważa się za poddany wystarczającemu wytworzeniu lub przetworzeniu, jeżeli klasyfikowany jest pod inną pozycją systematycznej nomenklatury towarowej niż pozycje stosowane dla każdego z wykorzystanych materiałów.

Tej ogólnej regule towarzyszą zazwyczaj wykazy wyjątków opartych na systematycznej nomenklaturze towarowej; określają one przypadki, w których zmiana pozycji nie określa lub nie narzuca dodatkowych warunków.

Zalety

Metoda ta pozwala przyjąć w sposób precyzyjny i obiektywny warunki ustalające pochodzenie. Zwykle producent może bez trudności dostarczyć informacje pozwalające ustalić, jeżeli zażąda się od niego przedstawienia dowodów, że towary faktycznie spełniają ustanowione warunki.

Wady

Często trudne jest ustalenie wykazów wyjątków, a ponadto zwykle wykazy takie muszą być na bieżąco uaktualniane, aby nadążyć za rozwojem techniki i warunków ekonomicznych. Wszelkie opisy procesów wytwarzania lub kwalifikujących nie mogą być przesadnie złożone, gdyż w przeciwnym wypadku mogą one prowadzić producentów działających w dobrej wierze do popełniania pomyłek.

Ponadto warunkiem wstępnym użycia struktury systematycznej nomenklatury towarowej do celów ustalenia pochodzenia jest sytuacja, gdy kraj wywozu i kraj przywozu przyjęły tę samą nomenklaturę jako podstawę swych taryf oraz stosują ją w jednolity sposób.

B. WYKAZY PROCESÓW WYTWARZANIA LUB PRZETWARZANIA

Metodę tę zwykle wyraża się przez użycie ogólnych wykazów opisujących w stosunku do każdego produktu techniczne procesy przetwarzania, które uznaje się za wystarczająco ważne (procesy kwalifikujące).

Zalety

Korzyści są takie same jak opisane powyżej w A.

Wady

Poza wadami określonymi powyżej w A ogólne wykazy są dłuższe i bardziej szczegółowe, więc ich przygotowanie jest jeszcze trudniejsze.

C. REGUŁA NORMY PROCENTOWEJ AD VALOREM

W celu ustalenia pochodzenia z zastosowaniem tej metody, należy uwzględnić stopień wytworzenia lub przetworzenia dokonanego w kraju, opierając się na wartości dodanej w ten sposób do towarów. Jeżeli ta wartość dodana jest równa lub wyższa od określonego procentu, towar nabywa pochodzenie kraju, w którym dokonano wytworzenia lub przetworzenia.

Wartość dodana może być również obliczana przez odniesienie do materiałów lub części pochodzenia zagranicznego lub nieustalonego, użytych do wytworzenia lub produkcji towarów. Towary zachowują pochodzenie danego kraju tylko wtedy, gdy udział tych materiałów lub składników nie przekracza określonego procentu wartości produktu gotowego.

Dlatego w praktyce metoda ta polega na dokonaniu porównania wartości materiałów przywożonych lub materiałów o nieustalonym pochodzeniu i wartości produktu gotowego.

Wartość składników przywożonych lub o nieustalonym pochodzeniu jest zwykle ustalana na podstawie wartości w przywozie lub ceny nabycia. Wartość wywożonych produktów zwykle oblicza się, biorąc się pod uwagę koszt wytworzenia, cenę *ex works* lub cenę eksportową.

Metodę tę można stosować:

- w połączeniu z dwiema pozostałymi metodami, z zastosowaniem wykazów wyjątków określonych powyżej w A lub wykazów ogólnych określonych w B, lub
- z zastosowaniem reguły ogólnej określającej jednolitą wartość procentową, bez odniesienia do wykazu poszczególnych produktów.

Zalety

Główną zaletą tej metody jest jej precyzja i prostota.

Wartość materiałów składowych przywożonych lub o nieustalonym pochodzeniu można ustalić przy pomocy dostępnych ksiąg lub dokumentów handlowych.

W przypadku gdy wartość towarów wywożonych oparta jest na cenie *ex works* lub cenie eksportowej, z reguły obie ceny można łatwo ustalić, a opierają się one na fakturach handlowych i księgach handlowych danych podmiotów gospodarczych.

Wady

Trudności mogą pojawić się w szczególności w przypadkach, gdy znaczna różnica powyżej lub poniżej wyznaczonego procentu spowoduje, że produkt będzie spełniał lub nie będzie spełniał wymogów pochodzenia.

Podobnie przypisane pochodzenie zależy w dużym stopniu od zmian cen surowców na rynkach światowych, jak również od zmian kursów. Zmiany te mogą w pewnych okresach być tak znaczne, że stosowanie wyrażonych w ten sposób reguł pochodzenia może być znacznie zniekształcone.

Inną ważną wadą jest to, że takie elementy, jak koszt wytworzenia lub całkowity koszt użytych produktów, które mogą stanowić podstawę do obliczenia wartości dodanej, są często trudne do ustalenia oraz mogą być w różny sposób obliczane i interpretowane w kraju wywozu i w kraju przywozu. Mogą pojawić się wątpliwości, czy niektóre czynniki, w szczególności koszty ogólne, mają być włączone do kosztu wytworzenia lub np. do kosztów sprzedaży, dystrybucji.

Jeżeli te różne reguły ustalania pochodzenia posiadają, w większym lub mniejszym stopniu, zarówno wady, jak i zalety, to musi być podkreślone, że brak wspólnych reguł pochodzenia, zarówno w przywozie, jak i w wywozie, nie tylko komplikuje zadanie administracji celnych i organów upoważnionych do wydawania dokumentów dowodowych pochodzenia, lecz również stwarza trudności dla uczestników handlu międzynarodowego. Wskazuje to na celowość stopniowego doprowadzania do harmonizacji w tej dziedzinie. Nawet w przypadku gdy stosuje się różne metody w celu uwzględnienia warunków ekonomicznych lub czynników wynikających z negocjacji w sprawie preferencyjnych uzgodnień taryfowych, wydaje się bardzo pożądane, aby zaistniały we wspólnych lub standardowych ramach, w celu ułatwienia podmiotom gospodarczym ich zrozumienia, a władzom celnym ułatwienia ich stosowania.

Uwzględniając powyższe uwagi, niniejszy Załącznik proponuje, po zdefiniowaniu niektórych terminów technicznych, reguły do ustalania pochodzenia, które wydają się najłatwiejsze w stosowaniu i kontroli, przy jak najmniejszej ilości nieporozumień i oszustw oraz minimalnym wpływie na działania handlowe.

Przepisy dotyczące tych reguł uzupełnione są innymi przepisami, które generalnie uznano za istotne dla praktycznego stosowania systemu ustalania pochodzenia.

Niniejszy Załącznik porusza jedynie aspekty celne reguł pochodzenia. Nie obejmuje on np. środków przyjętych w celu ochrony własności przemysłowej lub handlowej bądź w celu zapewnienia przestrzegania przepisów odnoszących się do oznaczeń pochodzenia lub innych obowiązujących opisów handlowych.

Definicje

Do celów niniejszego Załącznika:

- a) termin „kraj pochodzenia towarów” oznacza kraj, w którym towary zostały wyprodukowane lub wytworzone zgodnie z kryteriami ustanowionymi w celu stosowania taryfy celnej, ograniczeń ilościowych lub jakiegokolwiek innego środka związanego z handlem;

Uwaga

W tej definicji określenie „kraj” może obejmować również grupę krajów, region lub część kraju.

- b) termin „reguły pochodzenia” oznacza przepisy szczególne odwołujące się do zasad ustanowionych w ustawodawstwie krajowym lub w umowach międzynarodowych („kryteria pochodzenia”), stosowane przez kraj w celu ustalania pochodzenia towarów;
- c) termin „kryterium istotnego przetworzenia” oznacza kryterium, zgodnie z którym pochodzenie jest ustalane przez uznanie za kraj pochodzenia kraju, w którym miała miejsce ostatnia istotna obróbka lub przetworzenie, uznane za wystarczające, aby nadać towarowi jego istotny charakter;
- d) termin „kontrola celna” oznacza środki podjęte w celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych, za których stosowanie odpowiedzialne są urzędy celne.

Zasada

1. *Norma*

Reguły pochodzenia potrzebne do wdrożenia środków, za których stosowanie odpowiedzialne są urzędy celne, zarówno w przywozie, jak i w wywozie, są ustanawiane zgodnie z przepisami niniejszego załącznika.

Reguły pochodzenia

2. *Norma*

Towary całkowicie wyprodukowane w danym kraju posiadają pochodzenie tego kraju. Towarami całkowicie wyprodukowanymi w danym kraju są jedynie:

- a) produkty mineralne wydobyte z jego ziemi, wód terytorialnych lub z jego dna morskiego;
- b) produkty roślinne zebrane w tym kraju;
- c) żywe zwierzęta urodzone i wyhodowane w tym kraju;
- d) produkty uzyskane od żywych zwierząt w tym kraju;
- e) produkty uzyskane przez polowanie lub połowy prowadzone w tym kraju;
- f) produkty połowów morskich i inne produkty wydobyte z morza przez statki tego kraju;
- g) produkty uzyskane na pokładach statków — przetwórci z tego kraju wyłącznie z produktów określonych w lit. f) powyżej;
- h) produkty wydobyte z dna morskiego lub z gruntu pod dnem morskim, znajdującym się poza wodami terytorialnymi tego kraju, pod warunkiem że kraj ten ma prawa wyłączne do eksploatacji tego dna lub gruntu pod dnem;
- ij) odpady i pozostałości powstałe w wyniku procesów wytwarzania lub przetworzenia oraz zużyte artykuły zebrane w tym kraju i nadające się wyłącznie do odzyskiwania surowców;

- k) towary wyprodukowane w tym kraju wyłącznie z produktów, określonych powyżej w lit. a)–ij).

3. *Norma*

W przypadku gdy dwa lub więcej krajów uczestniczy w produkcji towarów, pochodzenie tych towarów ustala się zgodnie z kryterium istotnego przetworzenia.

Uwagi

1. W praktyce kryterium istotnego przetworzenia może wyrażać się:

— regułą wymagającą zmiany pozycji taryfowej w określonej nomenklaturze, z wykazem wyjątków,

i/lub

— wykazem procesów wytwarzania lub przetwarzania, nadającym lub nienadającym towarom, które zostały im poddane, pochodzenie kraju, w którym te procesy zostały dokonane,

i/lub

— regułą normy procentowej *ad valorem*, w przypadku gdy wartość procentowa użytych materiałów lub procent wartości dodanej osiągnie określony poziom.

2. W celu ustalenia, czy spełnione są warunki dotyczące istotnego przetworzenia, można skorzystać ze struktury systemu klasyfikacji taryfowej, takiej jak nomenklatura brukselska, przez ustanowienie reguły ogólnej, której towarzyszą wykazy wyjątków.

Zgodnie z regułą ogólną uważa się, że uzyskany produkt został poddany wystarczającemu wytworzeniu lub przetworzeniu, jeżeli objęty jest inną pozycją systemu klasyfikacji taryfowej niż pozycje stosowane dla każdego z użytych materiałów.

Wykazy wyjątków mogą określać:

a) procesy wytwarzania lub przetworzenia, których, mimo że pociągają za sobą zmianę pozycji klasyfikacji taryfowej, nie uważa się za istotne lub uważa się je za istotne pod pewnymi warunkami;

b) procesy wytwarzania lub przetworzenia, które, mimo że nie pociągają za sobą zmian pozycji klasyfikacji taryfowej, uważa się za istotne, pod pewnymi warunkami.

Warunki określone w lit. a) i b) mogą odnosić się do typu procesów, którym poddane zostały towary lub do reguły normy procentowej *ad valorem*.

3. Wymóg normy procentowej *ad valorem* może wyrażać się w formie ogólnej reguły ustanawiającej jej jednolity poziom, bez wykazu poszczególnych produktów.

4. *Zalecenie praktyczne*

Stosując kryterium istotnego przetworzenia, należy korzystać z nomenklatury brukselskiej przewidzianej w uwadze 2 do normy 3.

5. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy kryterium istotnego przetworzenia wyraża się regułą normy procentowej *ad valorem*, wartościami brany pod uwagę powinny być:

- w odniesieniu do materiałów przywożonych ich wartość celna w przywozie lub w przypadku materiałów o nieustalonym pochodzeniu pierwsza dająca się ustalić cena zapłacona za nie na terytorium kraju, w którym wytworzono te produkty, oraz
- w odniesieniu do towarów wyprodukowanych cena *ex works* lub cena eksportowa, zgodnie z przepisami ustawodawstwa krajowego

6. *Norma*

Za istotne wytwarzanie lub przetwarzanie nie uznaje się procesów, które nie przyczyniają się lub w niewielkim stopniu przyczyniają się do nadania towarom ich istotnych cech charakterystycznych lub własności, w szczególności procesów stanowiących jeden lub kilka z wymienionych poniżej:

- a) procesów potrzebnych do konserwacji towarów podczas ich transportu lub składowania;
- b) procesów mających na celu poprawę opakowania zbiorczego lub jakości handlowej produktów lub ich przygotowanie do wysyłki, takie jak: podział lub łączenie opakowań, kompletowanie i klasyfikacja towarów, przepakowywanie;
- c) prostych procesów montażu;
- d) mieszania towarów o różnym pochodzeniu, o ile cechy charakterystyczne uzyskanego produktu nie różnią się wyraźnie od cech towarów, które zostały wymieszane.

Szczególne przypadki przyznawania pochodzenia

7. *Norma*

Akcesoria, części zapasowe i narzędzia, które mają być używane z maszyną, sprzętem, aparatem lub pojazdem, uważa się za mające takie samo pochodzenie jak maszyna, sprzęt, aparat lub pojazd, o ile są razem z nimi przywożone i normalnie z nimi sprzedawane i jeżeli ich rodzaj i ilość odpowiada zwykłemu ich wyposażeniu.

8. *Norma*

Artykuł niezmontowany lub rozmontowany, który jest przywożony partiami, gdyż z powodów związanych z transportem lub produkcją nie można go przywieźć w jednej przesyłce, traktuje się, na wniosek importera, jako jeden artykuł do celów ustalenia pochodzenia.

9. *Norma*

Do celów ustalenia pochodzenia uważa się, że opakowania posiadają takie samo pochodzenie jak towary, które się w nich znajdują, o ile ustawodawstwo krajowe kraju przywozu nie wymaga, aby do celów związanych z taryfą były one zgłaszane oddzielnie. W takim przypadku ich pochodzenie ustalane jest odrębnie od pochodzenia towarów.

10. *Zalecenie praktyczne*

Do celów ustalenia pochodzenia towarów, w przypadku gdy uważa się, że opakowania mają takie samo pochodzenie jak towary, należy brać pod uwagę, w szczególności gdy stosowana jest metoda procentowa, jedynie opakowania, w których towary są zwykle sprzedawane w sprzedaży detalicznej.

11. *Norma*

Do celów ustalenia pochodzenia towarów nie uwzględnia się pochodzenia energii, instalacji, maszyn lub narzędzi użytych wytworzenia lub przetworzenia towarów.

Reguła transportu bezpośredniego

12. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy są ustanowione przepisy nakładające obowiązek bezpośredniego transportu towarów z kraju pochodzenia, należy zezwolić na odstępstwa, w szczególności ze względów natury geograficznej (np. w przypadku krajów nieposiadających dostępu do morza) oraz w przypadku towarów, które pozostają pod dozorem celnym w państwie trzecim (np. w przypadku towarów wystawianych na targach lub wystawach bądź umieszczonych w składzie celnym).

Informacje dotyczące reguł pochodzenia

13. *Norma*

Właściwe organy zapewnią, aby reguły pochodzenia, włączając jakiegokolwiek zmiany oraz informacje dotyczące ich interpretacji, były bez trudności dostępne dla wszystkich zainteresowanych osób.

14. *Norma*

Zmiany w regułach pochodzenia lub procedurach ich stosowania wchodzi w życie dopiero po dokonaniu zawiadomienia wystarczającego, by umożliwić zainteresowanym osobom, zarówno na rynkach eksportowych, jak też w krajach dostarczających, uwzględnienie nowych przepisów.

ZAŁĄCZNIK D.2

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY DOKUMENTÓW DOWODOWYCH POCHODZENIA

Wstęp

Stosowanie wielu przepisów celnych, w szczególności tych odnoszących się do taryf, zależy od pochodzenia towarów. Świadczenia i inne dokumenty dowodowe pochodzenia przedstawiane przy przywozie mają na celu ułatwienie przeprowadzenia kontroli pochodzenia i w ten sposób przyspieszenie czynności odprawy celnej.

Dokumentem dowodowym pochodzenia może być zwykle oświadczenie złożone na fakturze handlowej lub innym dokumencie przez wytwórcę, producenta, dostawcę, eksportera lub inną właściwą osobę.

Jednakże w niektórych przypadkach oświadczenia te muszą być uwierzytelnione lub uzupełnione poświadczeniem władz lub organu do tego upoważnionego i niezależnego od eksportera i importera. W pozostałych przypadkach może być ustanowiony przepis dotyczący specjalnych formularzy („świadectwo pochodzenia”), na których organ upoważniony do ich wydawania poświadcza pochodzenie towarów i na których umieszczone jest również oświadczenie wytwórcy, producenta itp.

Jednakże istnieją okoliczności, w których można odstąpić od wymogu przedstawienia dokumentów dowodowych pochodzenia.

Wszystkie możliwe rodzaje dokumentów dowodowych pochodzenia pozwalają na uwzględnienie różnic poszczególnych przypadków przy ustalaniu pochodzenia, z uwzględnieniem różnorodności wchodzących w grę interesów.

Precyzyjne reguły są jednakże konieczne, aby eksporterzy i importerzy dokładnie znali wymagania celne w tej dziedzinie i mogli, w niektórych przypadkach, korzystać z możliwości uproszczenia formalności. Reguły te ustanawiają również warunki ważności, które muszą spełniać różne rodzaje dokumentów dowodowych pochodzenia.

Definicje

Do celów niniejszego Załącznika:

- a) termin „dokument dowodowy pochodzenia” oznacza świadectwo pochodzenia, poświadczoną deklarację pochodzenia lub deklarację pochodzenia;
- b) termin „świadectwo pochodzenia” oznacza określony formularz identyfikujący towary, na którym władze lub organ upoważniony do jego wydania wyraźnie poświadcza, że towary, których świadectwo

to dotyczy, pochodzą z danego kraju. Na świadectwie tym może być również umieszczone oświadczenie wytwórcy, producenta, dostawcy, eksportera lub innej właściwej osoby;

Uwaga

W niniejszej definicji określenie „kraj” może oznaczać grupę krajów, region lub część kraju.

- c) termin „poświadczona deklaracja pochodzenia” oznacza deklarację pochodzenia poświadczoną przez władze lub organ do tego upoważniony;
- d) termin „deklaracja pochodzenia” oznacza odpowiednie oświadczenie dotyczące pochodzenia towarów złożone, w związku z wywozem, przez wytwórcę, producenta, dostawcę, eksportera lub inną właściwą osobę, na fakturze handlowej lub innym dokumencie odnoszącym się do towarów;

Uwaga

Oświadczenie może mieć następujące brzmienie:

Krajem pochodzenia towarów opisanych w niniejszej deklaracji jest... (*kraj pochodzenia*).

- e) termin „świadectwo regionalnej nazwy pochodzenia” oznacza świadectwo sporządzone zgodnie z zasadami ustanowionymi przez władzę lub uprawniony organ i potwierdzające, że towary w nim opisane, spełniają warunki wymagane, by móc nosić nazwę właściwą dla danego regionu (szampan, wino porto, ser parmezan itd.);
- f) termin „osoba” oznacza zarówno osoby fizyczne, jak i prawne, chyba że z kontekstu wynika inaczej.

Zasada

1. Norma

Wymóg, sporządzanie i wydawanie dokumentu dowodowego odnoszącego się do pochodzenia towarów regulują przepisy niniejszego Załącznika.

Wymóg dokumentu dowodowego pochodzenia

2. Norma

Przedstawienia dokumentu dowodowego pochodzenia można zażądać jedynie wtedy, gdy jest on niezbędny do stosowania cel preferencyjnych,

środków ekonomicznych lub handlowych przyjętych jednostronnie lub w wyniku dwustronnych bądź wielostronnych porozumień, bądź środków przyjętych ze względów zdrowotnych lub porządku publicznego.

3. *Zalecenie praktyczne*

- 1) Przedstawienia dokumentu dowodowego pochodzenia nie należy wymagać w następujących przypadkach:
- towarów przewożonych w małych przesyłkach adresowanych do osób fizycznych lub przewożonych w bagażu podróżnych, pod warunkiem że chodzi o przywóz pozbawiony charakteru handlowego oraz że całkowita wartość przywozu nie przekracza kwoty, która nie jest niższa niż 100 dolarów amerykańskich;
 - przesyłek handlowych, których całkowita wartość nie przekracza kwoty, która nie jest niższa niż 60 dolarów amerykańskich;
 - towarów będących przedmiotem odprawy czasowej;
 - towarów przewożonych w tranzycie celnym;
 - towarów, którym towarzyszy świadectwo regionalnej nazwy pochodzenia, jak również niektórych określonych towarów, w przypadku gdy warunki, jakie musi spełniać kraj dostawcy w ramach dwustronnych lub wielostronnych porozumień odnoszących się do tych towarów, sprawiają, że nie jest wymagane przedstawienie dokumentu dowodowego.
- 2) W przypadku gdy kilka przesyłek określonych w ust. 1 lit. a) lub b) wysłanych jest w tym samym czasie, tymi samymi środkami, do tego samego odbiorcy, przez tego samego nadawcę, wartość całkowitą stanowi ogólna wartość tych przesyłek.

4. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy reguły dotyczące wymogu przedstawienia dokumentów dowodowych pochodzenia zostały ustanowione jednostronnie, powinny być one przedmiotem przeglądu co najmniej co trzy lata, w celu sprawdzenia, czy są one wciąż właściwe w świetle zmian warunków ekonomicznych i handlowych, w których zostały ustalone.

5. *Norma*

W każdym przypadku, gdy organy celne kraju przywozu podejrzewają zaistnienie oszustwa, można zażądać od właściwych organów kraju pochodzenia przedstawienia dokumentu dowodowego.

Przypadki stosowania i forma różnych rodzajów dokumentów dowodowych pochodzenia

a) *Świadectwo pochodzenia*

Formularz i treść

6. *Zalecenie praktyczne*

- 1) W przypadku poprawiania istniejących formularzy lub opracowania nowych formularzy świadectw pochodzenia Umawiające się Strony powinny skorzystać ze wzoru formularza zamieszczonego w dodatku I do niniejszego Załącznika, zgodnie z uwagami w dodatku II, z uwzględnieniem reguł w dodatku III.
- 2) Umawiające się Strony, które dostosowały swoje formularze świadectw pochodzenia do wzoru formularza zamieszczonego w dodatku I do

niniejszego Załącznika, powinny powiadomić o tym sekretarza generalnego Rady.

Stosowane języki

7. *Zalecenie praktyczne*

Formularze świadectw pochodzenia powinny być drukowane w języku(-ach) wybranym(-ch) przez kraj wywozu i, jeżeli tym językiem nie jest język francuski ani angielski, również w języku francuskim lub angielskim.

8. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy świadectwo pochodzenia wypełnione jest w języku, który nie jest językiem kraju przywozu, organy celne tego kraju nie powinny wymagać tłumaczenia danych wypełnionych na świadectwie pochodzenia.

Władze i inne organy upoważnione do wydawania świadectw pochodzenia

9. *Norma*

Umawiające się Strony, które przyjmą niniejszy załącznik, wskazują albo w notyfikacji o przyjęciu, albo później władze lub organy upoważnione do wydawania świadectw pochodzenia.

Uwaga

Świadectwa pochodzenia mogą być wydawane nie tylko przez organy celne lub inne władze, lecz również przez organy (np. izby handlowe) wcześniej upoważnione przez właściwe organy.

10. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy towary nie są przywożone bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz są przewożone przez terytorium państwa trzeciego, należy dopuścić wystawienie świadectw pochodzenia przez władze lub organy upoważnione do ich wydawania w tym państwie trzecim, na podstawie świadectwa pochodzenia uprzednio wydane w kraju pochodzenia towarów.

11. *Zalecenie praktyczne*

Władze lub organy upoważnione do wydawania świadectw pochodzenia powinny zachować przez okres nie mniej niż dwóch lat wnioski lub kopie kontrolne świadectw pochodzenia przez nie wydanych.

b) Dokumenty dowodowe inne niż świadectwo pochodzenia

Sankcje

12. *Zalecenie praktyczne*

1) W przypadku gdy wymagane jest przedstawienie dokumentu dowodowego pochodzenia, w następujących przypadkach należy zaakceptować deklarację pochodzenia:

a) towarów przewożonych w małych przesyłkach adresowanych do osób fizycznych lub przewożonych w bagażu podróży, pod warunkiem że chodzi o przywóz pozbawiony charakteru handlowego oraz że całkowita wartość przywozu nie przekracza kwoty, która nie jest niższa niż 500 dolarów amerykańskich;

b) przesyłek handlowych, których całkowita wartość nie przekracza kwoty, która nie jest niższa niż 300 dolarów amerykańskich;

2) W przypadku gdy kilka przesyłek określonych w ust. 1 lit. a) lub b) wysłanych jest w tym samym czasie, tymi samymi środkami, do tego samego odbiorcy, przez tego samego nadawcę, wartość całkowitą stanowi ogólna wartość tych przesyłek.

13.

Norma

Należy uwzględnić sankcje przeciw każdej osobie, która sporządza lub przyczynia się do sporządzenia dokumentu zawierającego nieprawdziwe informacje w celu uzyskania dokumentu dowodowego pochodzenia.


Informacje dotyczące wymogów odnoszących się do dokumentów dowodowych pochodzenia

14.

Norma

Właściwe organy zapewnią, aby wszystkie stosowne informacje dotyczące wymogów odnoszących się do dokumentów dowodowych pochodzenia były bez trudności dostępne dla wszystkich zainteresowanych osób.

DODATEK I

1. Eksporter (nazwa, adres, kraj) Exportateur (nom, adresse, pays)	ŚWIADECTWO POCHODZENIA CERTIFICAT D'ORIGINE		Numer Numéro
3. Odbiorca (nazwa, adres, kraj) Destinataire (nom, adresse, pays)			
4. Informacje dotyczące transportu (jeśli wymagane) Renseignements relatifs au transport (le cas échéant)			
5. Znaki i numery; liczba i rodzaj opakowań; opis towarów Marques et numéros ; nombre et nature des colis ; désignation des marchandises		6. Masa brutto Poids brut	7.
8. Inne informacje Autres renseignements		<p>Niniejszym zaświadcza się, że wymienione wyżej towary pochodzą z: Il est certifié par la présente que les marchandises mentionnées ci-dessus sont originaires de :</p> <p>Organ wydający świadectwo Organisme ayant délivré le certificat</p> <p style="text-align: center;">(Miejsce i data wydania) (Lieu et date de délivrance)</p> <p style="text-align: center;">(Podpis osoby upoważnionej) (Signature autorisée)</p> <div style="text-align: center; margin-top: 20px;">Pieczeń Timbre </div>	

DODATEK II

UWAGI

- 1) Rozmiar świadectwa powinien być rozmiarem międzynarodowym ISO A4 (210 × 297 mm, 8,27 × 11,69 cali). Formularz powinien posiadać górny margines o szerokości 10 mm i lewy margines o szerokości 20 mm pozwalający na wpięcie go do akt. Odstępy między wierszami powinny stanowić wielokrotność 4,24 mm (1/6 cala), a odstępy poprzeczne powinny stanowić wielokrotność 2,54 mm (1/10 cala). Układ formularza ma być zgodny z układem wzoru formularza Europejskiej Komisji Gospodarczej (EKG), przedstawionym w dodatku I. Dopuszcza się niewielkie rozbieżności między dokładnymi wymiarami pól itp., jeżeli wymagają tego szczególne względy kraju wydającego, takie jak istnienie systemów pomiarowych innych niż metryczne, cechy szczególne krajowych znormalizowanych systemów dokumentów itd.
- 2) Jeżeli konieczne jest przedstawienie wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia, formularz wniosku i formularz świadectwa powinny być zgodne, tak aby można je było wypełnić metodą samokopiującą.
- 3) Kraje mogą określić normy dotyczące gramatury papieru i użycia giloszowanego wzoru mającego zapobiec jego podrobieniu.
- 4) Aby pomóc użytkownikom, reguły sporządzania świadectwa pochodzenia mogą być wydrukowane na odwrotnej stronie świadectwa.
- 5) W przypadku gdy wnioski o przeprowadzenie kontroli *post facto* mogą być przedkładane w ramach umowy o wzajemnej pomocy administracyjnej, na odwrotnej stronie formularza można wyznaczyć odpowiednie miejsce.
- 6) Poniższe uwagi odnoszą się do pól umieszczonych na wzorze formularza.

Pole 1

Określenie „eksporter” można zastąpić określeniami „nadawca”, „producent”, „dostawca” itd.

Pole 2

Powinno istnieć tylko jedno oryginalne świadectwo pochodzenia, identyfikowane za pomocą napisu „oryginał” umieszczonego obok nazwy dokumentu. Jeżeli świadectwo pochodzenia zostało wydane jako zastępujące oryginalne świadectwo, które zostało utracone, świadectwo zastępcze jest identyfikowane za pomocą napisu „duplikat” umieszczonego obok nazwy dokumentu. Na kopiach oryginału lub duplikatu świadectwa powinien być umieszczony, obok nazwy dokumentu, napis „kopia”. W polu tym powinna figurować także nazwa (logotyp, symbol itp.) organu wydającego oraz powinno być wolne miejsce na inne cele urzędowe.

Pole 3

Dane szczegółowe przewidziane w tym polu mogą być zastąpione określeniem „na zlecenie” oraz ewentualnie nazwą kraju przeznaczenia.

Pole 4

Pole to można użyć do podania dodatkowych informacji dotyczących środków transportu, trasy itd., które może tu umieścić, o ile zaistnieje taka potrzeba, organ wydający.

Pole 5

Jeżeli wymagane jest wskazanie „numer pozycji”, można je dodać raczej na marginesie pola lub w polu na początku każdej linijki. „Znaki i numery opakowań” można oddzielić pionową linią od „liczba i rodzaj opakowań” oraz „opis towarów”. W przypadku braku linii określenia te powinien dzielić wystarczający odstęp. Oprócz opisu towarów można umieścić odpowiedni numer pozycji w nomenklaturze brukselskiej, najlepiej w prawej części

kolumny. Jeżeli wymagane są informacje dotyczące kryteriów pochodzenia, to należy je umieścić w tym polu oraz oddzielić je od innych informacji pionową linią.

Pole 6

Zwykle masa brutto powinna wystarczyć do ustalenia tożsamości towarów.

Pole 7

Kolumna ta pozostaje pusta i jest przeznaczona na dodatkowe informacje, które mogą być wymagane, takie jak np. pomiary lub odniesienia do innych dokumentów (np. faktur handlowych).

Pola 6 i 7

Inne dane ilościowe, które eksporter może podać w celu ułatwienia ustalenia tożsamości, można umieścić odpowiednio w polu 6 lub 7.

Pole 8

Ten obszar jest zarezerwowany na umieszczenie poświadczenia właściwego organu (formuły poświadczenia, pieczęci, podpisów, daty, miejsca wydania itp.). Dokładne sformułowanie treści itp. określa organ wydający, przy czym sformułowania użyte we wzorze formularza służą jedynie jako przykład. W polu tym można także umieścić oświadczenie podpisane przez eksportera (lub dostawcę, bądź producenta).

DODATEK III

REGUŁY DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA

Reguły dotyczące sporządzania świadectw pochodzenia (oraz gdzie właściwe, wniosków o takie świadectwa) określają organy krajowe, zgodnie z zawartymi wyżej uwagami. Jednakże może zaistnieć potrzeba zapewnienia zgodności między innymi z następującymi przepisami.

- 1) Formularze mogą być wypełniane jakąkolwiek metodą, pod warunkiem że wprowadzone dane pozostaną nieusuwalne i czytelne.
- 2) Świadectwa (lub wnioski) nie mogą zawierać zamazania ani poprawek. Wszelkich zmian należy dokonać poprzez skreślenie informacji błędnych i dodanie informacji wymaganych. Dokonane w ten sposób zmiany muszą być potwierdzone przez ich autorów oraz poświadczone przez właściwe władze lub organ.
- 3) Wszystkie niewypełnione miejsca należy przekreślić w sposób uniemożliwiający późniejsze dokonanie wpisów.
- 4) Jeżeli uzasadniają to wymogi handlu zagranicznego oprócz oryginału może zostać sporządzona jedna lub więcej kopii.

ZAŁĄCZNIK E.1

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY TRANZYTU CELNEGO

Wstęp

Z różnych powodów często istnieje potrzeba wysłania z jednego do drugiego urzędu celnego, towarów, które podlegają należnościami celnym przywózowym lub wywózowym i podatkom.

Ustawodawstwo większości państw zawiera przepisy, zgodnie z którymi takie przewożenie towarów może mieć miejsce bez uiszczania należności celnych przywózowych lub wywózowych i podatków, a transport towarów odbywać ma się pod kontrolą celną w celu zapewnienia przestrzegania ustalonych warunków. Procedura, zgodnie z którą dokonywane są takie przewozy, zwana jest „transztem celnym”.

W celu ułatwienia transportu międzynarodowego towarów, które muszą przejść przez kilka obszarów celnych, wprowadzono ustalenia w ramach umów międzynarodowych w odniesieniu do zainteresowanych państw w celu stosowania jednolitych procedur postępowania z towarami przewożonymi w ramach tranzytu celnego przez ich terytoria.

Niniejszy załącznik odnosi się zarówno do krajowego, jak i międzynarodowego tranzytu celnego. Niniejszy załącznik nie ma zastosowania do towarów przewożonych pocztą lub w bagażu podróżnych.

Definicje

Do celów niniejszego załącznika:

- a) termin „tranzyt celny” oznacza procedurę celną, zgodnie z którą towary są przewożone pod kontrolą celną z jednego urzędu celnego do innego;
- b) termin „procedura tranzytu celnego” oznacza przewóz towarów w ramach tranzytu celnego, z urzędu wywozu do urzędu przeznaczenia;
- c) termin „urząd załadunku” oznacza każdy urząd celny, upoważniony do podjęcia pewnych wstępnych środków w celu ułatwienia rozpoczęcia procedury tranzytu celnego w urzędzie wywozu;
- d) termin „urząd wywozu” oznacza każdy urząd celny, w którym rozpoczyna się procedura tranzytu celnego;
- e) termin „urząd przejazdu” oznacza każdy urząd celny, przez który towary są przywożone lub wywożone w trakcie procedury tranzytu celnego;

- f) termin „urząd przeznaczenia” oznacza każdy urząd celny, w którym kończy się procedura tranzytu celnego;
- g) termin „zgłoszenie celne” oznacza oświadczenie złożone w formie ustalonej przez urząd celny, w którym zainteresowana osoba wskazuje procedurę celną mającą zastosowanie do towarów i podaje informacje, jakich wymagają urzędy celne do zastosowania tej procedury;
- h) termin „zgłaszający” oznacza osobę, która podpisuje lub w imieniu której podpisywane jest zgłoszenie celne;
- ij) termin „jednostka transportowa” oznacza:
 - i) kontenery o pojemności jednego metra sześciennego lub większej,
 - ii) pojazdy drogowe, włącznie z przyczepami i naczepami,
 - iii) wagony kolejowe, oraz
 - iv) lichtugi, barki oraz inne jednostki pływające przeznaczone do żeglugi na śródlądowych drogach wodnych;
- k) termin „należności celne przywózowe i wywózowe i podatki” oznacza należności celne i wszelkie inne opłaty, podatki lub inne należności pobierane przy wywozie i przywozie lub w związku z wywozem za granicę, lub przywozem z zagranicy towarów, z wyjątkiem opłat i należności, których wysokość jest ograniczona do przybliżonych kosztów świadczonych usług;
- l) termin „kontrola celna” oznacza środki podejmowane w celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych, które zobowiązane są stosować urzędy celne;
- m) termin „zabezpieczenie” oznacza to, co zapewnia, zgodnie z wymogami organów celnych, że zostaną spełnione zobowiązania wobec nich. Zabezpieczenie jest określane jako „generalne”, w przypadku gdy zapewnia wypełnienie zobowiązań wynikających z kilku czynności;
- n) „osoba” oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i osobę prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej.

Zasady

1. Norma

Tranzyt celny jest regulowany przez przepisy niniejszego Załącznika.

2. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa warunki oraz formalności, które muszą być spełnione do celów tranzytu celnego.

Zakres	Przepisy ogólne
<p>3. <i>Norma</i></p> <p>Organy celne zezwalają na przewóz towarów przez ich obszar w ramach tranzytu celnego:</p> <p>a) z urzędu wejścia do urzędu wyjścia;</p> <p>b) z urzędu wejścia do wewnętrznego urzędu celnego;</p> <p>c) z wewnętrznego urzędu celnego do urzędu wyjścia;</p> <p>d) z wewnętrznego urzędu celnego do innego wewnętrznego urzędu celnego.</p> <p>Uwaga 1</p>	<p>7. <i>Norma</i></p> <p>Organy celne wyznaczają urzędy celne właściwe do wykonywania funkcji przewidzianych do celów tranzytu celnego.</p>
<p>Przewozy w ramach tranzytu celnego w przypadkach opisanych powyżej w lit. a)–c) określane są „międzynarodowym tranzytem celnym”, gdy stanowią część pojedynczej procedury tranzytu celnego, w trakcie której przekroczona zostaje jedna lub kilka granic, zgodnie z umową dwustronną lub wielostronną.</p> <p>Uwaga 2</p> <p>Przewóz w ramach tranzytu celnego określony powyżej można opisać następującymi określeniami:</p> <p>a) tranzyt bezpośredni (z urzędu wejścia do urzędu wyjścia);</p> <p>b) tranzyt do wewnątrz (z urzędu wejścia do wewnętrznego urzędu celnego);</p> <p>c) tranzyt na zewnątrz (z wewnętrznego urzędu celnego do urzędu wyjścia);</p> <p>d) tranzyt wewnętrznym (z jednego wewnętrznego urzędu celnego do innego wewnętrznego urzędu celnego).</p>	<p>8. <i>Zalecenie praktyczne</i></p> <p>W przypadku gdy odpowiednie urzędy celne znajdują się na wspólnej granicy, organy celne obydwu zainteresowanych krajów powinny, do celów tranzytu celnego, ujednoclić dni i godziny urzędowania oraz zakres kompetencji tych urzędów.</p>
<p>4. <i>Norma</i></p> <p>Towary przewożone w ramach tranzytu celnego nie podlegają uiszczeniu należności celnych przywozowych lub wywozowych i podatków, o ile przestrzegane są warunki ustalone przez organy celne.</p>	<p>9. <i>Zalecenie praktyczne</i></p> <p>Na wniosek osoby zainteresowanej i z powodów, które organy celne uznają za ważne, powinny one w stopniu, na jaki pozwalają okoliczności administracyjne, spełniać funkcje przewidziane do celów tranzytu celnego poza godzinami urzędowania i poza pomieszczeniami urzędu celnego, przy czym przyjmuje się, że kosztami z tym związanymi może zostać obciążona osoba zainteresowana.</p> <p>10. <i>Norma</i></p> <p>W pierwszej kolejności załatwiane są czynności celne odnoszące się do żywych zwierząt, towarów szybko psujących się i innych pilnych przesyłek, które są przewożone w ramach tranzytu celnego, i dla których istotny jest szybki transport.</p>
<p>5. <i>Zalecenie praktyczne</i></p> <p>Każda osoba mająca prawo do dysponowania towarami, np. właściciel, przewoźnik, spedytor, odbiorca lub agent upoważniony przez urząd celny, powinna być uprawniona do zgłoszenia towarów do tranzytu celnego.</p> <p>Uwaga</p> <p>Organy celne mogą zażądać od zgłaszającego udowodnienia jego prawa do dysponowania towarami.</p>	<p>Formalności w urzędzie wywozu</p> <p>a) <i>Zgłoszenie celne do tranzytu celnego</i></p> <p>11. <i>Norma</i></p> <p>Zgłoszenie celne do tranzytu celnego przedstawiane jest w urzędzie wywozu, o ile organy celne nie odstąpią od tych formalności.</p>
<p>6. <i>Norma</i></p> <p>Zgłaszający jest odpowiedzialny wobec organów celnych za spełnienie obowiązków wynikających z tranzytu celnego; w szczególności musi zapewnić, aby towary zostały w nienaruszonym stanie dostarczone do urzędu przeznaczenia, zgodnie z warunkami ustalonymi przez te organy celne.</p>	<p><i>Uwaga</i></p> <p>W różnych krajach istnieją procedury uproszczone pozwalające na odstępianie od niektórych formalności celnych, włącznie z przedstawieniem zgłoszenia celnego. Procedury te stosuje się np. do towarów przewożonych koleją z zastosowaniem międzynarodowego listu przewozowego i do towarów przewożonych wyłącznie w strefie przygranicznej.</p>

12. *Norma*
- Formularze zgłoszenia celnego do tranzytu celnego są zgodne z urzędowym wzorem wymaganym przez właściwe organy.
- Uwaga 1*
- Zgłaszający zobowiązany jest zwykle do podania następujących informacji:
- nazwa i adres wysyłającego,
 - nazwa i adres zgłaszającego,
 - nazwa i adres pocztowy odbiorcy,
 - rodzaj transportu,
 - określenie środka transportu,
 - zamocowane zamknięcia itp.,
 - miejsce załadunku,
 - urząd przeznaczenia,
 - jednostka przewozowej (typ, numer identyfikacyjny)
 - znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań,
 - opis towarów,
 - masa brutto każdej przesyłki wyrażona w kilogramach,
 - wykaz załączonych dokumentów,
 - miejsce, data i podpis zgłaszającego.
- Uwaga 2*
- W przypadku gdy właściwe organy biorą pod uwagę poprawienie istniejących formularzy lub opracowanie nowych formularzy zgłoszenia celnego do tranzytu celnego, mogą one skorzystać z wzoru zamieszczonego w dodatku I do niniejszego Załącznika, uwzględniając uwagi w dodatku II. Wzór ten ma służyć jako podstawa do opracowania formularzy zgłoszenia do tranzytu celnego, które mają być wykorzystywane w procedurach tranzytu celnego, w przypadku gdy dwustronne lub wielostronne umowy nie przewidują innych formularzy. Wzór zgłoszenia został przewidziany w celu wykorzystania w procedurach krajowego tranzytu celnego, ale może być również wykorzystany w procedurach międzynarodowego tranzytu celnego.
13. *Zalecenie praktyczne*
- Każdy dokument handlowy lub dokument przewozowy podający niezbędne dane szczegółowe w przejrzysty sposób powinien być przyjęty jako część opisowa zgłoszenia celnego do tranzytu celnego.
- b) *Zabezpieczenie*
14. *Norma*
- Forma, w jakiej należy zapewnić zabezpieczenie do celów tranzytu celnego, ustanawiana jest w ustawodawstwie krajowym lub ustalana przez organy celne, zgodnie z ustawodawstwem krajowym.
15. *Zalecenie praktyczne*
- Zgłaszający powinien mieć możliwość dokonania wyboru między dopuszczalnymi formami zabezpieczenia.
16. *Norma*
- Organy celne ustalają kwotę zabezpieczenia, które należy zapewnić dla procedur tranzytu celnego.
17. *Norma*
- W przypadku gdy wymagane jest zabezpieczenie w celu zapewnienia spełnienia obowiązków wynikających z wielu procedur tranzytu celnego, organy celne przyjmą zabezpieczenie generalne.
18. *Zalecenie praktyczne*
- Kwota wyznaczonego zabezpieczenia powinna być możliwie jak najniższa i powinna uwzględniać ewentualnie należne cła przywozowe lub wywozowe i podatki.
- c) *Kontrola i stwierdzenie tożsamości przesyłek*
19. *Zalecenie praktyczne*
- W przypadku gdy organy celne korzystają z prawa do przeprowadzenia kontroli towarów zgłoszonych do tranzytu celnego, powinny ograniczyć tę kontrolę do środków uznanych za niezbędne, aby zapewnić przestrzeganie przepisów ustawowych i wykonawczych, które organy celne mają obowiązek stosować.
20. *Norma*
- Organy celne urzędu wywozu podejmą wszelkie niezbędne środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości przesyłki oraz na ujawnienie każdej niedozwolonej ingerencji w urzędzie przeznaczenia.
21. *Norma*
- Kiedy przesyłka przewożona jest w jednostce przewozowej, wówczas mocuje się na niej zamknięcia celne, pod warunkiem że ta jednostka przewozowa jest zbudowana i wyposażona w taki sposób, że:
- a) zamknięcia celne mogą być nałożone w sposób prosty i skuteczny;
 - b) towary nie mogą zostać usunięte lub umieszczone w zamkniętej części jednostki transportowej bez pozostawienia widocznych śladów włamania lub zerwania zamknięcia celnego;
 - c) nie posiada żadnych schowków pozwalających na ukrycie towarów;
 - d) wszystkie miejsca, w których mogą znajdować się towary, są łatwo dostępne dla kontroli celnej.
- Takie jednostki transportowe muszą ponadto być dopuszczone do przewozu towarów z użyciem zamknięcia celnego.
- Uwaga 1*
- Jednostki transportowe są dopuszczone do transportu towarów z użyciem zamknięcia celnego w zastosowaniu różnych umów międzynarodowych, takich jak Konwencja celna w sprawie pojemników zawarta w Genewie dnia 18 maja 1956 r., Konwencja celna dotycząca międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR zawarta w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r., Unité technique des

chemins de fer zawarta w Bernie w maju 1886 r. w brzmieniu z 1960 r. oraz rozporządzenia Centralnej Komisji Reńskiej (wersja z dnia 21 listopada 1963 r.) dotyczące zamknięć celnych reńskich statków nawigacyjnych. Mogą one być również dopuszczone w zastosowaniu umów, które zastąpią wspomniane umowy. Państwa mogą przyjąć dodatkowe ustalenia w celu dopuszczenia jednostek transportowych na mocy dwustronnych lub wielostronnych umów dotyczących jednostek transportowych, mających zastosowanie do celów tranzytu celnego, wyłącznie na ich własnych terytoriach, np. w odniesieniu do kontenerów o pojemności mniejszej niż jeden metr sześcienny, które jednak pod wszystkimi innymi względami kwalifikują się do traktowania celnego jako kontenery.

Uwaga

W niektórych okolicznościach organy celne mogą zadecydować o umieszczeniu zamknięć na jednostkach transportowych, które nie zostały dopuszczone do przewozu towarów z użyciem zamknięć celnych, jeżeli potwierdzą one, że jednostki te są wystarczającym stopniem bezpieczne, gdy są opatrzone takimi zamknięciami.

22. *Norma*

Gdy przesyłka przewożona jest w jednostce transportowej, która nie może zostać we właściwy sposób zamknięta, to zostaje zapewniona identyfikacja, a niedozwolone operacje czyni się łatwymi do ujawnienia poprzez zamocowanie zamknięć celnych na każdym opakowaniu, umieszczenie znaków identyfikacyjnych, opisanie towarów, odniesienie do próbek, planów, rysunków, fotografii załączonych do zgłoszenia celnego, przeprowadzenie całkowitej kontroli towarów i podanie jej wyników na zgłoszeniu celnym lub poprzez przewóz w konwoju celnym.

Uwaga

Dokładne działania, jakie organy celne mogą podjąć w przypadku, gdy towary mają być przewożone są w jednostce transportowej, która nie może być właściwie zamknięta, uzależnione są od okoliczności występujących w każdym odrębnym wypadku, z uwzględnieniem czynników, takich jak rodzaj towarów i opakowania oraz ewentualnie należności celne przywozowe lub wywozowe i podatki.

d) *Dodatkowe środki kontroli*

23. *Norma*

Jedynie wtedy gdy uznają taki środek za niezbędny, organy celne:

a) nakładają obowiązek transportu towarów określoną trasą; lub

b) nakładają obowiązek przewozu towarów w konwoju celnym.

24. *Zalecenie praktyczne*

Gdy organy celne wyznaczają termin na przedstawienie towarów w określonym urzędzie celnym, powinny uwzględnić okoliczności, w jakich przebiega procedura tranzytu celnego.

Zamknięcia celne i znaki identyfikacyjne

25. *Zalecenie praktyczne*

Zamknięcia celne stosowane w tranzycie celnym spełniają minimalne wymagania przewidziane w dodatku III do niniejszego Załącznika.

26. *Zalecenie praktyczne*

Zamknięcia celne i znaki identyfikacyjne umieszczone przez zagraniczne organy celne powinny być zatwierdzone do celów procedury tranzytu celnego, chyba że zostaną uznane za niewystarczające lub niebezpieczne lub gdy organy celne przystąpią do kontroli towarów. Gdy zagraniczne zamknięcia celne zostały zatwierdzone na obszarze celnym, powinny korzystać na tym obszarze z takiej samej ochrony prawnej jak zamknięcia krajowe.

Zakończenie tranzytu celnego

27. *Norma*

W odniesieniu do zakończenia procedury tranzytu celnego ustawodawstwo krajowe nie określa innych warunków niż obowiązek przedstawienia towarów i właściwego zgłoszenia celnego w urzędzie przeznaczenia w wyznaczonym terminie, przy czym towary nie mogą być poddane jakimkolwiek zmianom ani zostać użyte, a zamknięcia celne lub znaki identyfikacyjne muszą pozostać nienaruszone.

Uwaga 1

Kontrole przeprowadzane przez urząd przeznaczenia w określonych powyżej celach mogą różnić się zależnie od okoliczności każdej procedury tranzytu celnego. Jednakże ogólnie organy celne powinny upewnić się, czy zamknięcia lub znaki identyfikacyjne są nienaruszone; mogą one, o ile jest to konieczne, sprawdzić, czy jednostka transportowa jest poza tym bezpieczna, oraz mogą przeprowadzić ogólną lub szczegółową kontrolę samych towarów. Kontrola towarów może być przeprowadzona np. w połączeniu z umieszczeniem towarów pod inną procedurą celną.

Uwaga 2

Ustawodawstwo krajowe może stanowić, że o wypadkach i innych nieprzewidzianych wydarzeniach mających miejsce w trakcie

transportu i mających wpływ na procedurę tranzytu celnego należy powiadomić organy celne lub inne właściwe organy będące najbliższym miejscem wypadku lub wydarzenia oraz że muszą one być sprawdzone przez te organy.

28. *Norma*

Gdy zgodnie z wymogami właściwych organów celnych stwierdzono, że zainteresowana osoba spełniła swoje obowiązki, organy te bezzwłocznie zwalniają ewentualnie udzielone zabezpieczenie.

29. *Zalecenie praktyczne*

Niedotrzymanie przemieszczania się po wyznaczonej trasie lub wyznaczonego terminu nie powinno pociągać za sobą pokrycia ewentualnych należności celnych przywózowych lub wywózowych i podatków, pod warunkiem że organy celne stwierdzą, że zostały spełnione wszystkie pozostałe warunki.

30. *Norma*

Zwolnienie ze zwykle wymaganych płatności należności celnych przywózowych lub wywózowych i podatków udzielane jest w przypadku, gdy zgodnie z wymogami organów celnych zostanie ustalone, że towary przewożone z zastosowaniem tranzytu celnego zostały zniszczone lub nieodwracalnie utracone wskutek wypadku lub siły wyższej, bądź zostaną stwierdzone braki wynikające z ich charakteru.

Uwaga

Organ celny może wymagać, aby pozostałości takich towarów mogły:

- a) być dopuszczone do użytku krajowego w stanie, w jakim się znajdują, tak jakby zostały przywiezione w tym stanie; lub
- b) być powrotnie wywiezione; lub
- c) zostać przekazane na rzecz Skarbu Państwa bez ponoszenia kosztów;
- d) być zniszczone lub pozbawione wartości handlowej pod kontrolą celną i bez obciążania kosztami Skarbu Państwa.

Umowy międzynarodowe dotyczące tranzytu celnego

31. *Zalecenie praktyczne*

Umawiające się Strony powinny dokładnie rozważyć możliwość przystąpienia do:

- Konwencji Celnej w sprawie międzynarodowego tranzytu towarów (Konwencja ITI), Wiedeń, dnia 7 lipca 1971 r.,
- Konwencji Celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów na podstawie karnetu TIR (Konwencja TIR), Genewa, dnia 15 stycznia 1959 r.,

- Konwencji Celnej w sprawie karnetu ATA dla odprawy tymczasowej towarów (Konwencja ATA), Bruksela, dnia 6 grudnia 1971 r.,

oraz stosowania się do jakichkolwiek umów międzynarodowych, które mogą je zastąpić.

Uwaga

Karnety ATA mogą być akceptowane do celów tranzytu towarów odprawianych czasowo, które muszą być przewożone do lub z ich miejsca przeznaczenia pod kontrolą celną w kraju odprawy czasowej lub przez kraj, bądź kraje położone między krajem wywozu a krajem przywozu.

32. *Zalecenie praktyczne*

Umawiające się Strony, które nie mogą stosować się do umów międzynarodowych wymienionych w zaleceniu praktycznym 31, powinny przy sporządzaniu dwustronnych lub wielostronnych umów mających na celu ustanowienie procedury międzynarodowego tranzytu celnego uwzględnić normy i zalecenia praktyczne 1-30 niniejszego Załącznika, ponadto włączyć do tych porozumień poniższe przepisy szczególne:

- 1) w przypadku gdy towary są przewożone w jednostce transportowej spełniającej warunki wymienione w normie 21 oraz gdy osoba zainteresowana tego zażąda i zapewni, że ta jednostka transportowa zostanie, w późniejszym etapie operacji transportu, umieszczona pod procedurą tranzytu celnego wymagającą nałożenia zamknięcia celnego, organy celne urzędu załadunku powinny:
 - upewnić się, że dokumenty przewidziane umową dwustronną lub wielostronną towarzyszące towarom i opisujące zawartość jednostki transportowej, są prawidłowe,
 - umieścić zamknięcia celne na jednostce transportowej,
 - wpisać na towarzyszących towarom dokumentach nazwę urzędu załadunku, szczegóły dotyczące nałożonych zamknięć celnych oraz datę ich umieszczenia.
- 2) gdy towary są następnie zgłoszone do tranzytu celnego, organy celne urzędu wywozu powinny, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności ocenią, iż należy przeprowadzić kontrolę towarów, zatwierdzić zamknięcia nałożone przez urząd załadunku i towarzyszące im dokumenty, określone w pkt 1) powyżej;
- 3) wspólne formularze zgłoszenia celnego do tranzytu celnego powinny być akceptowane w każdym odpowiednim obszarze celnym; formularze te powinny opierać się na wzorze formularza zamieszczonym w dodatku I do niniejszego Załącznika, z uwzględnieniem uwag zawartych w dodatku II;
- 4) w przypadku gdy wymagane jest zabezpieczenie, powinno być ono złożone i zatwierdzone w formie gwarancji ważnej i możliwej do wyegzekwowania w każdym odpowiednim obszarze celnym, przy czym dowód jej istnienia musi być przedstawiony na formularzu zgłoszenia celnego do tranzytu celnego lub na innym dokumencie;

- 5) z zastrzeżeniem prawa do przeprowadzania kontroli towarów ogólną zasadą jest, że organy celne powinny ograniczyć formalności, które należy spełnić w urzędach przejazdu, do tego, co następuje:
- w urzędach, przez które towary są przywożone na obszar celny, organy celne powinny upewnić się, że zgłoszenie celne jest prawidłowe, że wszelkie nałożone wcześniej zamknięcia celne lub znaki identyfikacyjne są nienaruszone oraz, w miarę potrzeb, że jednostka transportowa jest bezpieczna, a także, gdzie wymagana jest gwarancja, że jest ona ważna; powinny one następnie poświadczyć zgłoszenie celne,
 - w urzędach, przez które towary opuszczają obszar celny, władze celne powinny upewnić się, że wszelkie zamknięcia celne lub znaki identyfikacyjne, są nienaruszone oraz, w miarę potrzeb, że jednostka transportowa jest bezpieczna; powinny one następnie poświadczyć zgłoszenie celne;
- 6) gdy urząd przejazdu zdejmie zamknięcie celne lub usunie znaki identyfikacyjne, np. w celu przeprowadzenia kontroli towarów, powinien on opisać szczegóły dotyczące nowych zamknięć celnych lub znaków identyfikacyjnych na zgłoszeniu celnym towarzyszącym towarom;
- 7) należy też ograniczyć lub całkowicie znieść formalności w urzędach przejazdu, przy czym zwolnienie z obowiązków związanych z tranzytem celnym udzielane jest przez właściwe organy w odniesieniu do całej procedury tranzytu celnego;
- 8) należy ustanowić środki wzajemnej pomocy między administracjami celnymi zainteresowanych państw w odniesieniu do weryfikacji prawidłowości dokumentów opisujących towary przewożone z zastosowaniem tranzytu celnego oraz autentyczności zamknięć celnych.

Informacje dotyczące tranzytu celnego

33.

Norma

Organy celne zapewnią, aby wszystkie stosowne informacje dotyczące tranzytu celnego, były bez trudności dostępne dla wszystkich zainteresowanych osób.

DODATEK I

ZGŁOSZENIE CELNE (TRANZYT CELNY)

Nadawca (nazwa i adres)		Urząd wywozu	Data	
Odbiorca (nazwa i adres pocztowy)		Zgłaszający (nazwa i adres)		
Adres dostawy		Kraj wysyłki	Kraj przeznaczenia	
Miejsce załadunku	Rampa, skład itd.	Załączone dokumenty	Do użytku urzędowego	
Przez	Rodzaj i środki transportu			
.....			
Urząd przeznaczenia		Zamknięcia itp., nałożone przez: <input type="checkbox"/> Urząd celny <input type="checkbox"/> Zgłaszającego		
Nr konosamentu	Jednostka transportowa (typ, nr identyfikacyjny); Znaki i numery opakowań lub przedmiotów	Liczba i rodzaj opakowań; opis towarów	Numer klasyfikacyjny	Masa brutto (kg)

		Całkowita liczba opakowań	Masa całkowita brutto (kg)	
(Krajowe wymagania administracyjne)		(Informacje dotyczące zabezpieczenia)		
		Ja, niżej podpisany, oświadczam, że dane przedstawione w niniejszym zgłoszeniu są prawdziwe i wiarygodne, oraz biorę na siebie odpowiedzialność za spełnienie obowiązków wynikających z niniejszej procedury tranzytu celnego, zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe organy.		
		Miejsce, data i podpis zgłaszającego		

PIERWSZY KRAJ TRANZYTU	Urząd wejścia Pieczeńć	Urząd wyjścia Pieczeńć
	Po przeprowadzeniu kontroli oświadczam, że opakowania itd. wyszczególnione w niniejszym zgłoszeniu odpowiadają ich opisowi i pozostają nienaruszone.	Środki transportu/opakowania wywieziono z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.
	Zamknięcia <input type="checkbox"/> na środkach transportu <input type="checkbox"/> nienaruszone <input type="checkbox"/> na opakowaniach <input type="checkbox"/> nałożone	Spełniono wymagania tranzytu krajowego.
	Data, podpis	Data, podpis
DRUGI KRAJ TRANZYTU	Urząd wejścia Pieczeńć	Urząd wyjścia Pieczeńć
	Środki transportu/opakowania przywieziono z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.	Środki transportu/opakowania wywieziono z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.
	Dokumenty sprawdzono Dodatkowe zamknięcia Numery <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> tak	Spełniono wymagania tranzytu krajowego.
	Data, podpis	Data, podpis
TRZECI KRAJ TRANZYTU	Urząd wejścia Pieczeńć	Urząd wyjścia Pieczeńć
	Środki transportu/opakowania przywieziono z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.	Środki transportu/opakowania wywieziono z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.
	Dokumenty sprawdzono Dodatkowe zamknięcia Numery <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> tak	Spełniono wymagania tranzytu krajowego.
	Data, podpis	Data, podpis
KRAJ PRZEZNA- CZENIA	Urząd wejścia Pieczeńć	Urząd miejsca przeznaczenia Pieczeńć
	Środki transportu/opakowania przywieziono z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.	Środki transportu/opakowania przyjęto z nienaruszonymi zamknięciami celnymi.
	Dokumenty sprawdzono <input type="checkbox"/> Przekazano do urzędu miejsca przeznaczenia <input type="checkbox"/> Procedura tranzytu zakończona	Dokumenty sprawdzono Procedura tranzytu zakończona
	Data, podpis	Data, podpis

DODATEK II

UWAGI

- 1) Rozmiar wzoru zgłoszenia celnego do tranzytu celnego jest rozmiarem międzynarodowym ISO A4 (210 × 297 mm, 8,27 × 11,69 cali). Formularz powinien posiadać górny margines o szerokości 10 mm i lewy margines o szerokości 20 mm pozwalający na wpięcie go do akt. Odstępy między wierszami powinny stanowić wielokrotność 4,24 mm (1/6 cala) a odstępy poprzeczne powinny stanowić wielokrotność 2,54 mm (1/10 cala). Układ formularza ma być zgodny ze wzorem wyglądu formularza Europejskiej Komisji Gospodarczej (EKG) przedstawionym w dodatku I. Dopuszcza się niewielkie rozbieżności między dokładnymi wymiarami pól itp., jeżeli wymagają tego szczególne względy kraju wydającego, takie jak istnienie systemów pomiarowych innych niż metryczne, cechy szczególne krajowych znormalizowanych systemów dokumentów itd.
- 2) Kraje mogą określić normy dotyczące gramatury papieru i użycia giloszowanego wzoru mające zapobiec jego podrabianiu.
- 3) Wpisy pomocnicze umieszczone w zgłoszeniu celnym do tranzytu celnego mają na celu określenie rodzaju informacji, które należy umieścić w odpowiednim miejscu. W przypadkach gdy wymaga tego ustawodawstwo krajowe, każdy kraj może zastąpić te wpisy na swoim formularzu krajowym takimi sformułowaniami, jakie będzie uważał za bardziej właściwe, pod warunkiem że wpis ten nie zmieni rodzaju informacji przewidzianych we wzorze zgłoszenia celnego do tranzytu celnego.
- 4) Ponadto administracje mogą pominąć w swoich formularzach pozycje, które nie są wymagane. Powstałe wolne miejsca mogą być wykorzystane do celów urzędowych.
- 5) Wzór został sporządzony w taki sposób, by informacje dotyczące wyłącznie międzynarodowego tranzytu celnego znajdowały się na odwrotnej stronie formularza i by można je było pominąć przy innych zastosowaniach.
- 6) Poniższe uwagi odnoszą się do pól we wzorze formularza:

Nadawca (nazwa i adres)

W polu tym należy podać nazwę i adres nadawcy towarów. Jeżeli jedno zgłoszenie dotyczy towarów pochodzących od kilku nadawców, należy dokonać odniesienia do załączonych dokumentów.

Odbiorca (nazwa i adres pocztowy)

W górnej części tego pola należy umieścić adres pocztowy odbiorcy towarów; w części dolnej, w pozycji „adres dostawy” należy podać adres, pod który towary powinny być dostarczone, jeżeli różni się on od adresu pocztowego.

Zgłaszający (nazwisko i adres)

Określenie to oznacza osobę fizyczną lub prawną, która podpisuje zgłoszenie do tranzytu celnego lub w której imieniu jest ono podpisywane.

Kraj wysyłki

W tym polu należy podać kraj, z którego towary są przywożone, tzn. kraj wywozu.

Kraj przeznaczenia

Chodzi o kraj miejsca przeznaczenia towarów, po przeprowadzeniu procedury tranzytu celnego.

Miejsce załadunku ⁽¹⁾

Chodzi o miejsce wysyłki, w którym towary są ładowane na środki transportu.

Rampa, skład itd. ⁽¹⁾

W polu tym należy podać, gdy jest to pożądane, miejsce, w którym towary są składowane przed załadunkiem; co ma szczególne znaczenie, jeżeli towary są wywożone ze składu celnego itp.

Przez ⁽¹⁾

Pod „przez” wpisuje się miejsca, w których przekraczane są granice celne, miejsca, w których zmieniany jest rodzaj lub środki transportu itp.

Rodzaj i środki transportu ⁽¹⁾

Należy podać informacje dotyczące rodzaju i środków transportu używanych do każdej części przewozu, wskazując, w zależności od przypadku, nazwę statku, numer rejestracyjny wagonu kolejowego lub pojazdu drogowego itp. W przypadku transportu intermodalnego informacje te można wpisywać w trakcie transportu.

Urząd przeznaczenia ⁽¹⁾

Oznacza to urząd celny, w którym procedura tranzytu celnego zostaje zakończona.

Załączone dokumenty

Zgłaszający powinien wymienić w tym polu dokumenty (świadczenia pochodzenia i kontroli sanitarnej, manifesty towarów itp.), które są załączone do zgłoszenia.

Do użytku urzędowego

W tym polu należy podać informacje dotyczące kontroli opakowań itp.

Zamknięcia itp. nałożone przez władze celne/zgłaszającego

W tym miejscu należy podać liczbę nałożonych zamknięć itp. oraz ich numery lub inne szczegóły pozwalające na dokonanie ich identyfikacji. Zakreśla się odpowiednie pole w celu wskazania, czy zamknięcia itp. zostały nałożone przez same władze celne czy przez zgłaszającego.

Jednostka transportowa (typ, nr identyfikacyjny), znaki i numery opakowań lub przedmiotów

W tej części należy podać informacje dotyczące jednostek transportowych (np. typ i numer identyfikacyjny kontenera) lub towarów, takie jak oznaczenia wysyłki, numery partii i numery porządkowe lub oznakowanie adresu.

Liczba i rodzaj opakowań/opis towarów

W części tej należy podać informacje dotyczące liczby i rodzaju opakowań oraz opis towarów z użyciem zwykłych terminów handlowych lub, jeżeli jest to możliwe, z użyciem terminologii mających zastosowanie taryf celnych lub frachtowych.

Numer klasyfikacyjny

Gdy jest to możliwe, należy podać odpowiedni numer statystycznego spisu towarów lub taryfy celnej. Ponieważ w większości przypadków numery te lub ich części stosowane są na całym świecie, mogą one pomóc w identyfikacji towaru.

⁽¹⁾ Format tych pól można dostosować w zależności od wymogów szczególnego zastosowania lub w celu włączenia formularza do systemu ujednoczonych formularzy, wypełnianych metodą samokopiującą.

Masa brutto (kg)

Masę brutto towarów należy podać w kilogramach.

Krajowe wymagania administracyjne

W polu tym zostało przewidziane miejsce na dodatkowe informacje wymagane przez administrację, takie jak nazwisko kierowcy, wyznaczona trasa lub termin. Może być ono również wykorzystane na urzędowe wpisy dotyczące urzędu przeznaczenia.

Informacje dotyczące zabezpieczenia

W tym polu należy podać szczegóły dotyczące złożonego zabezpieczenia, np. zabezpieczenia w razie wypadku, gwarancji.

Miejsce, data i podpis zgłaszającego

Tekst oświadczenia w tym polu może być zmieniony, gdzie właściwe, w celu uwzględnienia ustawodawstwa krajowego, umów dwustronnych lub wielostronnych.

W odniesieniu do pól na odwrocie zgłoszenia do tranzytu celnego są one wyłącznie przykładami i należy je dostosować zgodnie z procedurą przewidzianą w ramach dwustronnej lub wielostronnej umowy w sprawie tranzytu celnego.

DODATEK III

MINIMALNE WYMAGANIA, KTÓRE MUSZĄ SPEŁNIAĆ ZAMKNIĘCIA CELNE I MOCOWANIA

Zamknięcia celne spełniają następujące minimalne wymagania:

1) Ogólne wymagania dotyczące zamknięć i mocowań

Wszystkie zamknięcia:

- a) są solidne i trwałe;
- b) mogą być nałożone łatwo i szybko;
- c) mogą być bez trudu kontrolowane i identyfikowane;
- d) nie mogą być usunięte lub zdjęte bez ich zerwania lub manipulowania przy nich bez pozostawienia śladów;
- e) nie mogą być użyte więcej niż jeden raz;
- f) są wykonane tak, by wykonanie ich kopii lub podrobienie było możliwie najtrudniejsze.

2) Fizyczna specyfikacja zamknięć

- a) kształt i wielkość zamknięcia mają być takie, aby można było bez trudu odczytać znaki identyfikacyjne;
- b) wymiary oczek w zamknięciach mają odpowiadać stosowanym mocowaniom i mają być umieszczone w taki sposób, by mocowania pozostawały stale na miejscu w czasie, gdy nałożone jest zamknięcie;
- c) użyty materiał ma być wystarczająco odporny, by zapobiec przypadkowemu zerwaniu, szybkiemu zniszczeniu (z powodu warunków atmosferycznych, reakcji chemicznej itd.) lub manipulowaniu przy nim bez pozostawienia śladów;
- d) użyty materiał wybiera się w odniesieniu do stosowanego systemu plombowania.

3) Fizyczna specyfikacja mocowań

- a) mocowania mają być solidne i trwałe oraz odporne na warunki pogodowe i korozję;
- b) długość stosowanego mocowania uniemożliwi otwarcie lub częściowe otwarcie zamknięcia bez złamania jego mocowania lub bez innego widocznego uszkodzenia;
- c) użyty materiał wybiera się w odniesieniu do stosowanego systemu plombowania.

4) Znaki identyfikacyjne

Zamknięcie, gdzie właściwe, jest opatrzone znakami:

- a) wskazującymi poprzez użycie wyrazu „cło”, że jest to zamknięcie celne najlepiej w jednym z języków urzędowych Rady (francuskim lub angielskim);
 - b) wskazującymi kraj, który nałożył zamknięcie, najlepiej za pomocą znaku używanego do wskazywania kraju rejestracji pojazdów silnikowych w ruchu międzynarodowym;
 - c) pozwalającymi na identyfikację urzędu celnego, który nałożył lub zlecił nałożenie zamknięcia, np. z zastosowaniem liter lub numerów kodu.
-

ZAŁĄCZNIK E.6

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY ODPRAWY CZASOWEJ DO USZLACHTNIANIA CZYNNEGO

Wstęp

Ustawodawstwa krajowe większości państw zawierają przepisy dopuszczające warunkowe zwolnienie z należności przywozowych i podatków, przyznawane w odniesieniu do towarów przeznaczonych do powrotnego wywozu po poddaniu ich szczególnemu wytwarzaniu, przetworzeniu lub naprawie. Procedurą celną, która uwzględnia te przepisy, jest odprawa czasowa do uszlachetniania czynnego.

Głównym celem tej procedury celnej jest stworzenie przedsiębiorstwom krajowym możliwości oferowania swoich produktów lub usług na rynki zagraniczne po cenach konkurencyjnych i tym samym pomoc w zapewnieniu większych możliwości zatrudnienia krajowej siły roboczej.

Jednakże odprawa czasowa do uszlachetniania czynnego może być uzależniona od warunku, by przewidywane operacje były korzystne dla gospodarki krajowej i nie były sprzeczne z interesami krajowych producentów towarów identycznych lub podobnych do tych, w odniesieniu do których wymagana jest odprawa.

Ogólną zasadą jest, że odprawa czasowa do uszlachetniania czynnego pociąga za sobą całkowite warunkowe zwolnienie z należności przywozowych i podatków. Jednakże należności celne przywozowe i podatki mogą być pobierane od odpadów powstających w wyniku przetworzenia lub wytwarzania towarów.

Ustawodawstwo krajowe zazwyczaj wymaga, aby towary wywożone były uzyskiwane z towarów przywożonych.

Jednakże w niektórych wypadkach może być wyrażona zgoda na użycie towarów równorzędnych w stosunku do towarów odprawionych czasowo do uszlachetnienia czynnego (ekwiwalenty).

W ramach odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego można udzielić zwolnienia z należności celnych przywozowych i podatków w odniesieniu do towarów zużytych w trakcie produkcji towarów wywożonych, mimo że nie są one faktycznie w tych towarach zawarte.

Definicje

Do celów niniejszego Załącznika:

- a) określenie „odprawa czasowa do uszlachetniania czynnego” oznacza procedurę celną, w ramach której niektóre towary mogą być przywożone na obszar celny z warunkowym zwolnieniem z płacenia

należności celnych przywozowych i podatków; towary takie muszą być przeznaczone do powrotnego wywozu w określonym terminie po poddaniu ich wytwarzaniu, przetworzeniu lub naprawie;

- b) określenie „należności celne przywozowe i podatki” oznacza należności celne i wszystkie inne opłaty, podatki lub inne należności pobierane przy przywozie lub w związku z przywozem z zagranicy towarów, z wyjątkiem opłat i należności, których wysokość jest ograniczona do przybliżonych kosztów świadczonych usług;
- c) określenie „produkty kompensacyjne” oznacza produkty uzyskane w trakcie lub w wyniku wytwarzania, przetworzenia lub naprawy towarów odprawionych czasowo do uszlachetnienia czynnego;
- d) określenie „kontrola celna” oznacza środki podejmowane w celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych, które zobowiązane są stosować urzędy celne;
- e) określenie „zabezpieczenie” oznacza to co zapewnia, zgodnie z wymogami urzędów celnych, że zostaną spełnione zobowiązania wobec nich. Zabezpieczenie jest określane jako „generalne”, w przypadku gdy zapewnia wypełnienie zobowiązań wynikających z szeregu operacji;
- f) określenie „osoba” oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i osobę prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej.

Zasada

1. *Norma*

Odprawę czasową do uszlachetniania czynnego regulują przepisy niniejszego załącznika.

Zakres stosowania

2. *Norma*

Okoliczności, w których może być stosowana odprawa czasowa do uszlachetniania czynnego, i wymagania, jakie powinny być przy tym spełnione, określa ustawodawstwo krajowe.

Uwagi

1. Okoliczności, w jakich zezwala się na odprawę czasową do uszlachetniania czynnego, mogą być ustalone w sposób ogólny i/lub szczegółowy.

2. Zwolnienie z należności celnych przywozowych i podatków może być udzielone w odniesieniu do towarów takich, jak katalizatory, przyspieszacze lub opóźniacze reakcji chemicznych, które, użyte w celu uzyskania produktów kompensacyjnych, całkowicie lub częściowo się zużywają, nie wchodząc faktycznie w skład tych produktów. Zwolnienie może być udzielone jedynie wtedy, gdy uzyskane produkty kompensacyjne są wywożone. Jednakże nie obejmuje ono zazwyczaj zwykłych środków pomocniczych produkcji, takich jak smary.

3. Prawo do czasowego przywozu towarów do uszlachetnienia czynnego może być uzależnione od warunku, by planowane procesy uszlachetnienia były uznane przez właściwe organy za korzystne dla gospodarki krajowej.

4. Prawo do czasowego przywozu towarów do uszlachetnienia czynnego może być zastrzeżone dla osób mających siedzibę na obszarze celnym.

5. Operacje dopuszczane w ramach odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego mogą być dokonywane w miejscach wyznaczonych jako składy uszlachetnienia czynnego.

Ustalenia te mogą obejmować, co następuje:

- wymagania co do lokalizacji i rozplanowania składów uszlachetnienia czynnego są ustalane przez właściwe organy,
- zezwala się na zgłoszenie do użytku domowego określonej części produktów kompensacyjnych,
- kontrola towarów, które mają być użyte, oraz produktów kompensacyjnych, które mają być usunięte ze składu, jest zazwyczaj przeprowadzana w tym składzie.

3. *Norma*

Towary odprawiane czasowo do uszlachetnienia czynnego korzystają z całkowitego warunkowego zwolnienia z należności celnych przywozowych i podatków. Jednakże należności celne przywozowe i podatki mogą być nałożone na odpady powstałe w wyniku przetworzenia lub obróbki towarów odprawionych czasowo do uszlachetnienia czynnego, które nie są powrotnie wywożone lub traktowane jako pozbawione wartości handlowej.

Uwagi

1. Ustawodawstwo krajowe może stanowić, że odpady posiadające wartość handlową są obciążane należnościami zgodnie z właściwym im opisem taryfowym lub zgodnie z opisem taryfowym towarów, z których je uzyskano.

2. Ustawodawstwo krajowe może stanowić, że należnościami celnymi przywozowymi i podatkami nie są obciążone odpady w określonym limicie procentowym lub odpady, nienadające się do odzyskania lub wykorzystania.

4. *Norma*

Odprawa czasowa do uszlachetnienia czynnego nie jest ograniczona do towarów przywożonych bezpośrednio z zagranicy, lecz jest również przyznawana towarom będącym wcześniej przedmiotem tranzytu celnego lub wyprowadzanym ze składu celnego lub portu wolnocłowego bądź strefy wolnocłowej.

5. *Zalecenie praktyczne*

Udzielenia odprawy czasowej do uszlachetnienia biernego nie można odmówić wyłącznie na podstawie kraju pochodzenia towarów, kraju ich wysyłki lub kraju przeznaczenia.

6. *Norma*

Prawo do przywozu towarów do uszlachetnienia czynnego nie powinno być ograniczone do właściciela przywożonych towarów.

7. *Zalecenie praktyczne*

Gdy w ramach realizacji kontraktu zawartego z osobą z siedzibą za granicą towary mające być użyte dostarczone są przez tę osobę, odprawa czasowa do uszlachetnienia czynnego nie powinna podlegać warunkowi, by towary ekwiwalentne do tych przywożonych nie były dostępne na obszarze celnym przywozu.

8. *Zalecenie praktyczne*

Nie należy stosować jako warunku koniecznego odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego możliwości ustalenia obecności towarów przywożonych w produktach kompensacyjnych, jeżeli tożsamość tych towarów może być ustalona w wyniku kontroli celnej w trakcie procesów uszlachetnienia lub, jeżeli procedura zostaje zakończona poprzez wywóz produktów uzyskanych w wyniku przetworzenia towarów identycznych pod względem opisu, jakości i parametrów technicznych z towaremi korzystającymi z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.

Czasowa odprawa towarów do uszlachetnienia czynnego

a) *Formalności poprzedzające czasową odprawę do uszlachetnienia czynnego*

9. *Norma*

Ustawodawstwo krajowe określa okoliczności, w których wymagane jest wcześniejsze pozwolenie na odprawę czasową do uszlachetnienia czynnego oraz organy upoważnione do udzielania takiego pozwolenia.

10. *Zalecenie praktyczne*

Osobom dokonującym regularnie i na znaczną skalę odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego należy udzielać generalnego pozwolenia obejmującego takie operacje.

11. *Norma*

W przypadku gdy towary korzystające z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego mają być poddane wytwarzaniu lub przetworzeniu,

właściwe organy ustalają stopę wydajności tej operacji na podstawie fizycznych warunków, w jakich jest ona dokonywana. Opis, jakość i ilość różnych produktów kompensacyjnych są określone przy wyznaczeniu tego współczynnika.

12. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy procesy uszlachetniania czynnego:

- dotyczą towarów o umiarkowanie stałej charakterystyce,
- są zazwyczaj przeprowadzane w ściśle określonych warunkach technicznych, oraz
- pozwalają na uzyskanie produktów kompensacyjnych o stałej jakości,

właściwe organy powinny ustalić standardowe stopy wydajności tych procesów.

b) *Zgłoszenie do odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego*

13. *Norma*

Ustawodawstwo krajowe określa warunki, na jakich towary korzystające z odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego są zgłaszane we właściwym urzędzie celnym, oraz warunki, na jakich przedstawia się zgłoszenie celne.

14. *Zalecenie praktyczne*

Formularze krajowe stosowane przy odprawie czasowej do uszlachetniania czynnego powinny być ujednolicone z formularzami stosowanymi do zgłoszenia celnego towarów do użytku krajowego.

c) *Zabezpieczenie*

15. *Norma*

Formy, w jakich należy zapewnić zabezpieczenie przy odprawie czasowej do uszlachetniania czynnego, są określone w ustawodawstwie krajowym lub ustalane przez organy celne zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

16. *Zalecenie praktyczne*

Zgłaszający powinien mieć możliwość dokonania wyboru między dopuszczalnymi formami zabezpieczenia.

17. *Norma*

Organ celne ustalają, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wysokość zabezpieczenia, którą należy zapewnić przy odprawie czasowej towarów do uszlachetniania czynnego.

18. *Zalecenie praktyczne*

Wysokość zabezpieczenia, którą należy zapewnić przy odprawie czasowej towarów do uszlachetniania czynnego, nie powinna przekraczać kwoty należności celnych przywozowych i podatków, z których towary są warunkowo zwolnione.

Uwaga

Niniejsze zalecenie praktyczne nie zabrania ustalenia wysokości zabezpieczenia na podstawie pojedynczej stawki, w przypadku gdy towary objęte są wieloma różnymi pozycjami taryfy.

19. *Norma*

Osobom, które dokonują regularnie procedury odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego w jednym lub w wielu urzędach celnych na tym samym obszarze celnym, zezwala się na zapewnienie zabezpieczenia generalnego.

20. *Zalecenie praktyczne*

Organ celne powinny zaniechać wymogu zabezpieczenia w przypadkach, gdy uznają, że pokrycie ewentualnie należnych sum może być zabezpieczone w inny sposób.

d) *Kontrola towarów*

21. *Zalecenie praktyczne*

Na wnioski importera oraz z przyczyn uznanych przez organy celne jako ważne powinny one w miarę możliwości zezwalać, by towary, które mają skorzystać z odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego, podlegały kontroli w miejscu prywatnym, przy czym koszty związane z taką kontrolą ponosi importer.

e) *Środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości towarów*

22. *Norma*

Wymagania dotyczące ustalania tożsamości towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego określone są przez organy celne, z uwzględnieniem rodzaju towarów, przeprowadzanej operacji oraz ważności interesów zainteresowanych stron.

Uwaga

W celu stwierdzenia tożsamości towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego organy celne mogą korzystać z zagranicznych zamknięć celnych nałożonych na towary, znaków, numerów lub innych oznakowań umieszczonych w sposób trwały na towarach, z opisów towarów, planów lub fotografii lub pobierać próbki bądź też umieszczać oznakowania celne (zamknięcia, pieczęcie, znaki perforowane itd.). Organ celne mogą również odwołać się do ksiąg importera.

Przebywanie towarów na obszarze celnym

23. *Norma*

Termin odprawy czasowej do uszlachetniania czynnego ustala się, w każdym przypadku, w odniesieniu do czasu potrzebnego na dokonanie procesów uszlachetniania, maksymalnie jest to okres przewidziany w ustawodawstwie krajowym, o ile taki został ustanowiony.

24.	<i>Zalecenie praktyczne</i>	31.	<i>Norma</i>
Na wniosek osoby zainteresowanej i z przyczyn uznanych przez organy celne za ważne mogą one przedłużyć pierwotnie ustalony termin.		Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego poprzez wywóz produktów kompensacyjnych w całości lub partiami.	
25.	<i>Norma</i>	32.	<i>Zalecenie praktyczne</i>
Na wniosek organów celnych osoby zainteresowane prowadzą księgi, na podstawie których możliwa jest kontrola wykorzystania towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.		Na wniosek eksportera oraz z przyczyn uznanych przez organy celne jako ważne, powinny one w miarę możliwości zezwalać, by produkty kompensacyjne przeznaczone do powrotnego wywozu zostały poddane kontroli w miejscu prywatnym, przy czym koszty związane z taką kontrolą ponosi eksporter.	
26.	<i>Norma</i>	33.	<i>Norma</i>
Organy celne mają prawo zażądać od każdej osoby, która korzysta z tej procedury, przedstawienia im do kontroli w jej pomieszczeniach, w każdym momencie, towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego, jak również produktów kompensacyjnych.		Na wniosek osoby zainteresowanej właściwe organy zezwalają na powrotny wywóz towarów w stanie niezmienionym od ich przywozu, przy zakończeniu odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.	
27.	<i>Zalecenie praktyczne</i>	34.	<i>Norma</i>
Właściwe organy powinny zezwalać, by część przewidzianych procesów uszlachetnienia była dokonana przez osobę inną niż ta, która dokonuje odprawy czasowej towarów do uszlachetnienia czynnego, bez konieczności przekazywania prawa własności towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego, pod warunkiem jednak, że przez cały czas trwania procesów jest ona odpowiedzialna wobec urzędu celnego za przestrzeganie warunków, na jakich zezwolono na korzystanie z procedury uszlachetnienia.		Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego poprzez umieszczenie produktów kompensacyjnych w portach wolnocłowych lub strefach wolnocłowych.	
28.	<i>Zalecenie praktyczne</i>	b) <i>Inne sposoby dysponowania towarami</i>	
Należy uwzględnić kontynuację odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego w przypadku przejścia prawa własności przywożonych towarów oraz produktów kompensacyjnych na rzecz osoby trzeciej, pod warunkiem że osoba ta przejmie na siebie zobowiązania importera.		35.	<i>Zalecenie praktyczne</i>
Zakończenie odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego		Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego poprzez umieszczenie produktów kompensacyjnych w składzie celnym w celu ich późniejszego wywozu lub innej dopuszczalnej dyspozycji.	
29.	<i>Norma</i>	36.	<i>Zalecenie praktyczne</i>
Ustawodawstwo krajowe określa warunki, na jakich produkty kompensacyjne przedstawia się we właściwym urzędzie celnym, oraz warunki, na jakich wnosi się zgłoszenie celne.		Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego poprzez umieszczenie produktów kompensacyjnych pod procedurą tranzytu celnego w celu ich późniejszego wywozu lub innej dopuszczalnej dyspozycji.	
Uwaga			
Ustawodawstwo krajowe może stanowić, by zgłoszenie celne zawierało szczegółowe dane niezbędne do zamknięcia zgłoszenia do odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego, w odniesieniu do towarów, które zostały użyte.			
a) <i>Powrotny wywóz</i>			
30.	<i>Norma</i>	37.	<i>Norma</i>
Należy zapewnić możliwość powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych przez urząd celny inny niż ten, przez który zostały przywiezione towary korzystające z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.		Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego poprzez zgłoszenie przywiezionych towarów lub produktów kompensacyjnych do użytku krajowego, z zastrzeżeniem spełnienia warunków i formalności stosowanych w takich przypadkach.	

38. *Norma*
- Ustawodawstwo krajowe określa czas, jaki uwzględnia się do celów ustalenia wartości i ilości towarów zgłoszonych do użytku krajowego, jak również stosowanych wobec nich stawek należności celnych przywozowych i podatków.
- Uwaga*
- W przypadku zgłoszenia do użytku krajowego produktów kompensacyjnych, które zostały wysłane za granicę w celu poddania ich dodatkowemu przetworzeniu, przy ustaleniu należności celnych przywozowych i podatków można uwzględnić, oprócz należności celnych przywozowych i podatków od towarów początkowo użytych, różnicę między:
- kwotą należności celnych przywozowych i podatków, które obciążają produkty powrotnie przywożone do dokonania dodatkowego przetworzenia, a
 - kwotą należności celnych przywozowych i podatków, które obciążają produkty czasowo wywiezione w celu dodatkowego przetworzenia, jeżeli są one przywożone bezpośrednio z kraju, w którym dokonano tego przetworzenia.
39. *Zalecenie praktyczne*
- Ustawodawstwo krajowe powinno zapewnić, by kwota stosowanych należności celnych przywozowych i podatków, w przypadku gdy produkty kompensacyjne nie są wywożone, nie przekraczała kwoty należności celnych przywozowych i podatków stosowanych wobec towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.
40. *Zalecenie praktyczne*
- Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego w odniesieniu do towarów, których zużycie wynika z ich natury, jeżeli produkty kompensacyjne są przedmiotem wywozu, pod warunkiem że takie zużycie zostanie we właściwy sposób potwierdzone zgodnie z wymogami organów celnych.
- Uwaga*
- Ustawodawstwo krajowe może ustalić normy procentowe zużycia dla poszczególnych kategorii towarów korzystających z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.
41. *Norma*
- Należy zapewnić możliwość zakończenia odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego, w przypadku gdy na wniosek osoby zainteresowanej i zgodnie z decyzją organów celnych, towary korzystające z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego lub produkty kompensacyjne są przekazywane na rzecz Skarbu Państwa lub zostają zniszczone bądź pozbawione wartości handlowej pod kontrolą celną. Takie przekazanie lub zniszczenie nie obciąża kosztami Skarbu Państwa.
- Jakiegokolwiek odpady i resztki pozostałe po zniszczeniu podlegają, w przypadku ich zgłoszenia do użytku krajowego, należnościom celnym przywozowym i podatkom ciążącym na tego rodzaju odpadach i resztkach przywożonych w takim stanie.
42. *Norma*
- Towary korzystające z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego oraz produkty kompensacyjne, które uległy zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone na skutek wypadku lub siły wyższej, nie podlegają należnościom celnym przywozowym i podatkom, pod warunkiem że ich zniszczenie lub utrata zostaną w należyty sposób potwierdzone, zgodnie z wymogami organów celnych.
- Wszelkie odpady i resztki pozostałe po zniszczeniu, podlegają, w przypadku ich zgłoszenia do użytku krajowego, należnościom celnym przywozowym i podatkom ciążącym na tego rodzaju odpadach i resztkach przywożonych w takim stanie.
43. *Zalecenie praktyczne*
- Produkty uzyskane w wyniku przetworzenia towarów przywożonych lub krajowych identycznych pod względem opisu, jakości i parametrów technicznych z towarami korzystającymi z odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego powinny być uznane za produkty kompensacyjne do celów niniejszego Załącznika (kompensowanie towarami ekwiwalentnymi).
- Uwaga*
- W przypadku wystąpienia kompensacji towarami ekwiwalentnymi, jeżeli uzasadniają to zaistniałe okoliczności, właściwe organy mogą zezwolić, by produkty uznane za produkty kompensacyjne były wywożone przed przywozem towarów korzystających z odprawy czasowej przeznaczonych do uszlachetnienia czynnego.
- Zwolnienie z zabezpieczenia**
44. *Norma*
- Zwolnienie z wszelkiego zapewnionego zabezpieczenia nastąpi tak szybko, jak jest to możliwe po zakończeniu odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego.
- Informacje dotyczące odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego**
45. *Norma*
- Organy celne zapewnią, aby wszystkie stosowne informacje dotyczące odprawy czasowej do uszlachetnienia czynnego były bez trudności dostępne dla wszystkich zainteresowanych osób.

ZAŁĄCZNIK E.8

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY WYWOZU CZASOWEGO DO USZLACHTNIANIA BIERNEGO

Wstęp

Większość państw wprowadziła do swojego ustawodawstwa krajowego przepis umożliwiający całkowite lub częściowe zwolnienie z należności celnych przywózowych i podatków, gdy towary będące przedmiotem powrotnego przywozu po wytworzeniu, przetworzeniu lub naprawie dokonanej za granicą zgłaszane są do użytku krajowego. Procedurą celną, która przewiduje tego rodzaju zwolnienie, jest wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego.

Stosowanie tej procedury może być uzależnione od warunku, by przewidziane procesy uszlachtnienia były uznane przez właściwe organy za nieszkodzące interesom narodowym.

Zwolnienie udzielane przy powrotnym przywozie towarów poddanych uszlachtnieniu za granicą jest zazwyczaj częściowe; jednakże może być całkowite, w szczególności w przypadku gdy naprawy zostały dokonane za granicą nieodpłatnie.

Definicje

Do celów niniejszego Załącznika:

- a) określenie „wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego” oznacza procedurę celną, w ramach której towary znajdujące się w swobodnym obrocie na obszarze celnym mogą być czasowo wywiezione w celu poddania ich obróbce, przetworzeniu, lub naprawie za granicą i następnie powrotnie przywiezione z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z należności celnych przywózowych i podatków;
- b) określenie „towary znajdujące się w swobodnym obrocie” oznacza towary, którymi można dysponować bez ograniczeń celnych;
- c) określenie „należności celne przywózowe i podatki” oznacza należności celne i wszystkie inne opłaty, podatki lub inne należności pobierane przy przywozie lub w związku z przywozem z zagranicy towarów, z wyjątkiem opłat i należności, których wysokość jest ograniczona do przybliżonych kosztów świadczonych usług;
- d) określenie „produkty kompensacyjne” oznacza produkty uzyskane w trakcie lub w wyniku wytwarzania, przetworzenia lub naprawy towarów odprawionych czasowo do uszlachtnienia biernego;
- e) określenie „kontrola celna” oznacza środki podejmowane w celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych, które zobowiązane są stosować organy celne;
- f) określenie „osoba” oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej.

Zasada

1. Norma
Wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego regulują przepisy niniejszego załącznika.

Zakres stosowania

2. Norma
Ustawodawstwo krajowe określa okoliczności, w jakich zezwala się na wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego, i wymagania, jakie powinny być przy tym spełnione.

Uwagi

1. Okoliczności, w których zezwala się na wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego, mogą być ustalone w sposób ogólny i/lub szczegółowy.
2. Wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego może być uzależniony od warunku, by przewidziane procesy uszlachtnienia nie szkodziły interesom narodowym.
3. Organy celne mogą zażądać, by osoba dokonująca wywozu czasowego towarów do uszlachtnienia biernego określiła procesy wytwarzania lub przetwarzania, którym towary będą poddane za granicą.

3. Zalecenie praktyczne
Nie należy odmawiać pozwolenia na wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego wyłącznie ze względu na to, że towary mają być poddane uszlachtnieniu w określonym kraju.

4. Norma
Wywóz czasowy towarów do uszlachtnienia biernego nie powinien być ograniczony tylko do właściciela tych towarów.

Wywóz czasowy towarów

- a) *Formalności poprzedzające wywóz czasowy towarów*
5. Norma
W przypadku gdy wywóz czasowy do uszlachtnienia biernego jest uzależniony od uzyskania uprzedniego pozwolenia, ustawodawstwo krajowe określa okoliczności, w których takie pozwolenie jest wymagane, oraz organy upoważnione do jego udzielenia.

6. *Zalecenie praktyczne* c) *Kontrola towarów*
- Osobom dokonującym regularnie i na znaczną skalę wywozu czasowego do uszlachetniania biernego dotyczącego tego samego rodzaju towarów należy udzielać generalnego pozwolenia obejmującego takie operacje.
11. *Zalecenie praktyczne*
- Na wniosek zgłaszającego oraz z przyczyn uznanych przez organy celne jako ważne powinny one, w miarę możliwości, zezwalać, by towary przeznaczone do wywozu czasowego do uszlachetniania biernego podlegały kontroli w miejscu prywatnym, przy czym koszty związane z taką kontrolą ponosi zgłaszający.
7. *Zalecenie praktyczne*
- W przypadku gdy działanie takie ułatwi procedurę wywozu czasowego do uszlachetniania biernego lub gdy właściwe organy uznają to za niezbędne, organy te powinny wyznaczyć stopę wydajności takiej operacji. Opis, jakość i ilość różnych produktów kompensacyjnych są ustalone przy wyznaczaniu tej stopy.
- d) *Środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości towarów*
- Uwagi
1. W celu wyznaczenia stopy wydajności organy celne mogą przyjąć za podstawę warunki, w jakich przeprowadzana jest procedura, o ile są one znane. Mogą one domagać się przedstawienia kontraktów z przedsiębiorstwem zagranicznym, które ma dokonywać przetworzenia lub wytworzenia. Mogą one również przyjąć za podstawę stopy wydajności wyznaczone przez organy celne w kraju, w którym mają być przeprowadzane procesy uszlachetniania.
12. *Norma*
- Wymagania dotyczące ustalania tożsamości towarów przeznaczonych do wywozu czasowego do uszlachetniania biernego ustalane są przez organy celne, z uwzględnieniem np. rodzaju towarów oraz przeprowadzanej operacji.
2. Standardowe stopy wydajności mogą być wyznaczone, gdy procesy uszlachetniania biernego:
- dotyczą towarów o umiarkowanie stałej charakterystyce,
 - są zwyczajowo przeprowadzane w ściśle określonych warunkach technicznych, oraz
 - pozwalają na uzyskanie produktów kompensacyjnych o stałej jakości.
- Uwagi
1. W celu stwierdzenia tożsamości towarów przeznaczonych do wywozu czasowego do uszlachetniania biernego organy celne mogą nałożyć oznakowania celne (zamknięcia, pieczęcie, znaki perforowane itp.) lub skorzystać ze znaków, numerów lub innych oznaczeń umieszczonych w sposób trwały na towarach, planach lub fotografiach bądź pobrać próbki.
2. OrganY celne mogą również zezwolić, by stwierdzenie tożsamości towarów zostało dokonane poprzez przedstawienie w momencie przywozu produktów kompensacyjnych, pisemnego oświadczenia importera, dotyczącego tożsamości towarów zawartych w tych dostarczonych produktach oraz, gdy to właściwe, dokumentów handlowych związanych z omawianymi procesami.
- b) *Zgłoszenie do wywozu czasowego*
8. *Norma*
- Ustawodawstwo krajowe określa warunki, na jakich towary przeznaczone do wywozu czasowego do uszlachetnienia biernego są zgłaszane we właściwym urzędzie celnym, oraz warunki, w jakich przedstawia się zgłoszenie celne (wywóz).
13. *Zalecenie praktyczne*
- Jeżeli nie można zastosować żadnych innych środków identyfikacyjnych, organy celne powinny wykorzystać dokument informacyjny odpowiadający wzorowi przedstawionemu w dodatku I do niniejszego Załącznika, pod warunkiem że przetworzenie lub wytworzenie zostanie przeprowadzone na obszarze celnym Umawiającej się Strony, która wyraziła zgodę na stosowanie dokumentów informacyjnych zgodnie z zasadami określonymi w dodatku II do niniejszego Załącznika.
9. *Zalecenie praktyczne*
- OrganY celne powinny zezwalać na wykorzystanie formularza zgłoszenia celnego (wywóz) przy sporządzeniu zgłoszenia do wywozu czasowego towarów do uszlachetniania biernego.
- Czas trwania wywozu czasowego**
10. *Zalecenie praktyczne*
14. *Norma*
- Jeżeli stosowane są specjalne formularze przy sporządzaniu zgłoszenia do wywozu czasowego towarów do uszlachetnienia biernego, powinny być one ujednolicone z formularzami stosowanymi przy zgłoszeniu towarów (wywóz).
- W przypadku gdy organy celne nałożą termin na dokonanie wywozu czasowego do uszlachetniania biernego, jest on ustalony w odniesieniu do czasu potrzebnego na dokonanie procesów uszlachetnienia, maksymalnie jest to okres przewidziany w ustawodawstwie krajowym, o ile taki został ustanowiony.

15. *Zalecenie praktyczne*
- Na wniosek osoby zainteresowanej i z przyczyn uznanych przez organy celne za ważne mogą one przedłużyć pierwotnie ustalony termin.

Przywóz produktów kompensacyjnych

16. *Norma*

Ustawodawstwo krajowe określa warunki, na jakich produkty kompensacyjne przedstawia się we właściwym urzędzie celnym, oraz warunki, w jakich wnosi się zgłoszenie celne.

Uwaga

1. Ustawodawstwo krajowe może stanowić, że zgłoszenie celne zawiera szczegółowe dane niezbędne do zamknięcia zgłoszenia do wywozu czasowego do uszlachetniania biernego dotyczącego użytych towarów.
2. Ustawodawstwo krajowe może stanowić, że produkty uzyskane za granicą w wyniku przetworzenia towarów identycznych pod względem opisu, jakości i parametrów technicznych z towarami korzystającymi z wywozu czasowego do uszlachetniania biernego (kompensowanie towarami ekwiwalentnymi), uważa się za produkty kompensacyjne do celów niniejszego Załącznika.

17. *Zalecenie praktyczne*

Należy zapewnić możliwość powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych przez urząd celny inny niż ten, przez który zostały czasowo wywiezione towary przeznaczone do uszlachetniania biernego.

18. *Norma*

Należy zapewnić możliwość przywozu produktów kompensacyjnych w całości lub partiami.

19. *Zalecenie praktyczne*

Na wniosek importera oraz z przyczyn uznanych przez organy celne jako ważne powinny one w miarę możliwości zezwalać, by przywożone produkty kompensacyjne zostały poddane kontroli w miejscu prywatnym, przy czym koszty związane z taką kontrolą ponosi importer.

20. *Norma*

Na wniosek osoby zainteresowanej właściwe organy zezwalają, na warunkach określonych w ustawodawstwie krajowym, by towary wywiezione czasowo do uszlachetniania biernego zostały powrotnie przywiezione z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych i podatków, jeżeli nie mogły zostać poddane wytwarzaniu, przetworzeniu lub naprawie, z zamiarem czego zostały wywiezione za granicę, i zostały zwrócone eksporterowi w niezmiennym stanie.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do należności celnych przywozowych i podatków, które zostały zwrócone lub zwolnione w związku z wywozem czasowym towarów do uszlachetnienia biernego.

21. *Norma*

O ile ustawodawstwo krajowe nie stawia wymogu powrotnego przywozu towarów czasowo wywiezionych do uszlachetniania biernego, należy zapewnić możliwość zakończenia wywozu czasowego do uszlachetniania biernego poprzez zgłoszenie towarów do wywozu ostatecznego, pod warunkiem spełnienia warunków i formalności stosowanych w tym wypadku.

Należności celne przywozowe i podatki stosowane wobec produktów kompensacyjnych

22. *Norma*

Ustawodawstwo krajowe określa zakres zwolnienia z należności celnych przywozowych i podatków udzielanych przy dopuszczaniu produktów kompensacyjnych do użytku krajowego oraz sposób obliczania takiego zwolnienia.

Uwaga

W przypadku częściowego zwolnienia wymiar należności celnych przywozowych i podatków może być oparty na wartości dodanej w wyniku uszlachetnienia towarów za granicą. Może być on także obliczony poprzez odjęcie od kwoty należności celnych przywozowych i podatków ciężących na produktach kompensacyjnych kwoty należności celnych przywozowych i podatków, jakie ciążyłyby na towarach czasowo wywiezionych do uszlachetniania biernego, które zostały użyte do uzyskania produktów kompensacyjnych, gdyby towary te zostały przywiezione z kraju, w którym dokonano uszlachetnienia, w takim stanie, w jakim zostały do tego kraju przywiezione. Stawkami użytymi w celu obliczenia kwoty do odliczenia są stawki obowiązujące w dniu ustalonym w celu dopuszczenia produktów kompensacyjnych do użytku krajowego; jednakże w przypadku gdy stawki brane pod uwagę na mocy tej reguły są wyższe od stawek mających zastosowanie do produktów kompensacyjnych, kwotę do odliczenia można skalkulować na podstawie stawek mających zastosowanie do tych produktów.

23. *Norma*

Zwolnienie z należności celnych przywozowych i podatków przewidziane w odniesieniu do produktów kompensacyjnych nie dotyczy należności celnych i podatków, które zostały zwrócone lub zwolnione w związku z wywozem czasowym towarów do uszlachetniania biernego.

24. *Zalecenie praktyczne*

W przypadku gdy towary wywiezione czasowo do uszlachetniania biernego zostały poddane za granicą bezpłatnej naprawie, należy zapewnić możliwość ich powrotnego przywozu z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych i podatków na warunkach określonych w ustawodawstwie krajowym.

25. *Zalecenie praktyczne*
- Należy udzielić zwolnienia z należności celnych przywozowych i podatków, jeżeli produkty kompensacyjne zostały umieszczone w składzie celnym lub w strefie wolnocłowej, zanim zostały zgłoszone do użytku krajowego.
- warunkiem że produkty te zostały dopuszczone do użytku krajowego w imieniu lub na rachunek osoby, która umieściła towary pod procedurą wywozu czasowego do uszlachetniania biernego.
- Uwaga
- W wyniku zmiany tytułu własności towarów mogą być pobierane pewne podatki wewnętrzne.
26. *Zalecenie praktyczne*
- Należy udzielić zwolnienia z należności celnych przywozowych i podatków, jeżeli produkty kompensacyjne korzystały z procedury odprawy czasowej, zanim zostały zgłoszone do użytku krajowego.
- Informacje dotyczące wywozu czasowego do uszlachetniania biernego**
27. *Zalecenie praktyczne*
- Należy udzielić zwolnienia z należności celnych przywozowych i podatków, jeżeli nastąpiło przekazanie tytułu własności produktów kompensacyjnych przed ich dopuszczeniem do użytku krajowego, pod
28. *Norma*
- Organy celne zapewniają, aby wszystkie stosowne informacje dotyczące wywozu czasowego do uszlachetniania czynnego były bez trudności dostępne dla wszystkich zainteresowanych osób.
-

DODATEK I

DOKUMENT INFORMACYJNY UŁATWIAJĄCY WYWÓZ CZASOWY TOWARÓW WYSYŁANYCH
Z JEDNEGO KRAJU DO INNEGO W CELU WYTWORZENIA, PRZETWORZENIA LUB NAPRAWYINFORMACJE WYMAGANE PRZY WYWOZIE ⁽¹⁾Przed wypełnieniem tego formularza
należy przeczytać uwagi na stronie 4.

Administracja celna Urząd celný w		A Wymienione poniżej towary, przeznaczone do wytworzenia/przetworzenia/naprawy (²) w zostały przedstawione do wywozu { przez w imieniu (²) <small>(Nazwa eksportera drukowanymi literami)</small> z siedzibą w <small>(Adres drukowanymi literami)</small>				
B		Specyfikacja towarów				
Liczba, rodzaj, znaki i numery opakowań	Nr nomenkla- tury	Nazwa handlowa	Ilość		Wartość	Uwagi
			Masa brutto	Masa netto, liczba, pojemność, rozmiary itd.		
1	2	3	4	5	6	7
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
C Charakter operacji do wykonania						
.....						
.....						
.....						
D Informacje dotyczące przeprowadzonych czynności kontrolnych				F Poświadczono zgodność z		
.....					
.....				<i>(Dokument celný)</i>		
.....				Nr Dnia		
.....				<i>(Miejsce) (Data)</i>		
.....					
E Zastosowane środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości				<i>(Podpis) (Pieczęć urzędu celnego)</i>		
.....						
.....						
.....						
.....						
.....						

(1) Niewykorzystane linie lub pola należy przekreślić lub wpisać „nie dotyczy”.

(2) Niepotrzebne skreślić.

III

INFORMACJE WYMAGANE PRZY POWROTNYM WYWOZIE (1)

Administracja celna Urząd celny w	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; text-align: center;">A</td> <td> Towary wymienione { poniżej w części II (2) { uzyskane w wyniku wytworzenia/przetworzenia towarów opisanych w części II (2) które były w naprawie przez zostały przedstawione do powrotnego wywozu { przez (2) z siedzibą w w imieniu (Nazwa importera drukowanymi literami) (Adres drukowanymi literami) </td> </tr> </table>	A	Towary wymienione { poniżej w części II (2) { uzyskane w wyniku wytworzenia/przetworzenia towarów opisanych w części II (2) które były w naprawie przez zostały przedstawione do powrotnego wywozu { przez (2) z siedzibą w w imieniu (Nazwa importera drukowanymi literami) (Adres drukowanymi literami)																																																																																																																						
A	Towary wymienione { poniżej w części II (2) { uzyskane w wyniku wytworzenia/przetworzenia towarów opisanych w części II (2) które były w naprawie przez zostały przedstawione do powrotnego wywozu { przez (2) z siedzibą w w imieniu (Nazwa importera drukowanymi literami) (Adres drukowanymi literami)																																																																																																																								
B Specyfikacja towarów																																																																																																																									
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th style="width: 15%;">Liczba, rodzaj, znaki i numery opakowań</th> <th style="width: 10%;">Numer nomenklatury</th> <th style="width: 30%;">Nazwa handlowa</th> <th colspan="2" style="width: 20%;">Ilość</th> <th style="width: 15%;">Wartość</th> <th style="width: 10%;">Uwagi</th> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <th style="width: 10%;">Masa brutto</th> <th style="width: 10%;">Masa netto, liczba pojemność, rozmiary itp.</th> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <th style="text-align: center;">1</th> <th style="text-align: center;">2</th> <th style="text-align: center;">3</th> <th style="text-align: center;">4</th> <th style="text-align: center;">5</th> <th style="text-align: center;">6</th> <th style="text-align: center;">7</th> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> <td style="text-align: center;">.....</td> </tr> </table>	Liczba, rodzaj, znaki i numery opakowań	Numer nomenklatury	Nazwa handlowa	Ilość		Wartość	Uwagi				Masa brutto	Masa netto, liczba pojemność, rozmiary itp.			1	2	3	4	5	6	7		
Liczba, rodzaj, znaki i numery opakowań	Numer nomenklatury	Nazwa handlowa	Ilość		Wartość	Uwagi																																																																																																																			
			Masa brutto	Masa netto, liczba pojemność, rozmiary itp.																																																																																																																					
1	2	3	4	5	6	7																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
.....																																																																																																																			
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; text-align: center;">C</td> <td> Charakter operacji do wykonania (w tym informacje dotyczące wszelkich dodanych części i/lub odpadów powstałych w wyniku przetworzenia) </td> </tr> </table>	C	Charakter operacji do wykonania (w tym informacje dotyczące wszelkich dodanych części i/lub odpadów powstałych w wyniku przetworzenia)	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; text-align: center;">G</td> <td> Powrotny wywóz partiami Nr (dokument celny) data (Urząd celny) </td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: right; padding-right: 10px;"> } Jak w części 1, w polu F </td> </tr> </table>	G	Powrotny wywóz partiami Nr (dokument celny) data (Urząd celny)	} Jak w części 1, w polu F																																																																																																																			
C	Charakter operacji do wykonania (w tym informacje dotyczące wszelkich dodanych części i/lub odpadów powstałych w wyniku przetworzenia)																																																																																																																								
G	Powrotny wywóz partiami Nr (dokument celny) data (Urząd celny)																																																																																																																								
} Jak w części 1, w polu F																																																																																																																									
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; text-align: center;">D</td> <td> Informacje dotyczące przeprowadzonych czynności kontrolnych </td> </tr> </table>	D	Informacje dotyczące przeprowadzonych czynności kontrolnych	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; text-align: center;">F</td> <td> Poświadczono zgodność z (Dokument celny) Nr dnia (Miejsce) (Data) (Podpis) (Pieczęć urzędu celnego) </td> </tr> </table>	F	Poświadczono zgodność z (Dokument celny) Nr dnia (Miejsce) (Data) (Podpis) (Pieczęć urzędu celnego)																																																																																																																				
D	Informacje dotyczące przeprowadzonych czynności kontrolnych																																																																																																																								
F	Poświadczono zgodność z (Dokument celny) Nr dnia (Miejsce) (Data) (Podpis) (Pieczęć urzędu celnego)																																																																																																																								
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px; text-align: center;">E</td> <td> { Potwierdza się, (2) że towary powrotnie wywiezione { Nie potwierdza się, { są towarami, które zostały przywiezione (2) { zostały wytworzone lub uzyskane z przywiezionych towarów Zastosowane środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości </td> </tr> </table>	E	{ Potwierdza się, (2) że towary powrotnie wywiezione { Nie potwierdza się, { są towarami, które zostały przywiezione (2) { zostały wytworzone lub uzyskane z przywiezionych towarów Zastosowane środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości	<div style="border: 1px dashed black; width: 100px; height: 100px; margin-left: auto;"></div>																																																																																																																						
E	{ Potwierdza się, (2) że towary powrotnie wywiezione { Nie potwierdza się, { są towarami, które zostały przywiezione (2) { zostały wytworzone lub uzyskane z przywiezionych towarów Zastosowane środki pozwalające na stwierdzenie tożsamości																																																																																																																								

(1) Niewykorzystane linie lub pola należy przekreślić lub wpisać „nie dotyczy”.
 (2) Niepotrzebne skreślić.

Do użytku urzędowego

Uwagi dotyczące stosowania dokumentu informacyjnego

1. Eksporter musi zapewnić, by organy celne kraju czasowego przywozu, z zastrzeżeniem wszelkich warunków, jakie mogą ustanowić, były w stanie stwierdzić tożsamość towarów.
2. Właściwie wypełniony dokument informacyjny (DI) należy przedstawić organom celnym zawsze przy odprawie celnej towarów.
3. W przypadku powrotnego przywozu dokonywanego partiami stosuje się następującą procedurę:
 - (a) *Wywóz czasowy*

Eksporter przedstawia DI w dwóch egzemplarzach. Organy celne poświadczają oba egzemplarze (część I) i zwracają je eksporterowi, który przesyła oryginał DI do importera, a ten zatrzymuje go do ostatniego powrotnego wywozu. Eksporter zatrzymuje kopię DI.
 - (b) *Przywóz czasowy*

Importer przedstawia oryginał DI organom celnym, które poświadczają część II i zwracają mu DI.
 - (c) *Powrotny wywóz następujący partiami*

Reeksporter wypełnia dodatkową część III (łącznie z polem G) i przedstawia ją organom celnym wraz z oryginałem DI. Władze celne poświadczają dodatkową część po zweryfikowaniu go z DI. Reeksporter przesyła dodatkową część III reimporterowi.
 - (d) *Powrotny przywóz następujący partiami*

Reimporter przedstawia dodatkową część III oraz jej kopię organom celnym, które porównują obydwa dokumenty.
 - (e) *Ostatni powrotny wywóz następujący partiami*

Reeksporter wypełnia część III oryginału DI (łącznie z polem G). Organy celne poświadczają oryginał DI i zwracają go reeksporterowi, która przesyła go reimporterowi.
 - (f) *Ostatni powrotny przywóz następujący partiami*

Reimporter przedstawia oryginał i kopię DI organom celnym.

DODATEK II

ZASADY REGULUJĄCE STOSOWANIE DOKUMENTU INFORMACYJNEGO

- 1) Dokument informacyjny może być stosowany, gdy nie jest możliwe stwierdzenie tożsamości towarów powrotnie przywiezionych za pomocą normalnych środków kontroli (zamknięć, znaków, próbek itd.) lub przyjęcie pisemnego oświadczenia reimportera dotyczącego tożsamości towarów.
 - 2) Eksporter powinien zapewnić, by organy celne kraju czasowego przywozu, z zastrzeżeniem wszelkich warunków, jakie mogą ustanowić, były w stanie ustalić tożsamość towarów.
 - 3) Gdy dokument informacyjny zostanie poświadczony przez organy celne kraju wywozu czasowego, organy celne kraju czasowego przywozu powinny dokonać wymaganych poświadczeń.
 - 4) Organy celne kraju czasowego przywozu powinny starać się wypełnić dokument informacyjny w każdym wypadku, gdy zostaną o to poproszone, nawet jeżeli odpowiednie towary nie są przywożone z zastosowaniem procedury odprawy czasowej (np. ze względu na to, iż nie podlegają należnościami celnym przywozowym i podatkom.)
 - 5) Administracje celne zainteresowanych krajów mogą uzgodnić między sobą zmiany formy czy sposobu użycia dokumentu informacyjnego w przypadkach, gdy okaże się to niezbędne ze względu na wyjątkowe trudności w stwierdzeniu tożsamości towarów powrotnie przywiezionych.
-